

הידברות

עונג שבת

פרשת עקב | גליון 312 | כי אב תשע"ז

ולתבות: oneg.shabat@hidabroot.org

הפצת העלון - 073-2221388

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לרפואה שלמה וכל הישועות חיה מול בן רובנה רובינה | לרפואה שלמה וכל הישועות אבבה טהלה בן יגרו | לע"צ אריה בן שרה | לע"צ ג'ולט בת פרוחה | לע"צ פונגרה בן טורי | לע"צ מטילה בת רבקה

להקדשת העלון חייגו: 073-2221388

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
20:42	20:04	18:51	ירושלים
20:40	20:06	19:08	תל אביב
20:43	20:07	19:02	חיפה
20:41	20:04	19:08	באר שבע

- 2 בעלי חיים והעוה"ב דניאל בלס
- 3 מיליארד מעגניות הרב יגאל כהן
- 4 קשרי הורים-ילדים הרב אפרים אורשלימי
- 6 המעגל שנסגר (ב') חיים ולדר
- 8 השפה והכתב העברי הרב זמיר כהן
- 9 מהמשפט - להידברות הידברות בשטח
- 14 מסעדת אכא הרבנית ימיה סורחי

יראה ואהבה

מדוע יש צורך ביראת ה', ואין די באהבתו?

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

בפרשת השבוע מורה לנו התורה: "אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא, אֹתוֹ תַעֲבֹד, וּבּוֹ תִדְבָק, וּבְשֵׁמוֹ תִשָּׁבַע" (דברים י, כ). והשאלה העולה מיד: מאחר שהצטוונו על אהבת ה', ככתוב (דברים ו, ה): "וְאֶהְבֶּתָּ אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ", לשם מה נדרשת היראה? האם לא עדיף לעבוד את ה' יתברך רק מתוך אהבה?

אולם כידוע, ביראת ה' יש שתי מדרגות: יראת העונש ויראת הרוממות. יראת העונש נדרשת לזמנים בהם חל רפיון ברגשות האהבה, זמנים בהם היצר גובר על האדם והוא עומד בפני ניסיון קשה. ומה יעשה האדם כדי ליישם את רצונו העז להתגבר על יצרו? ישתמש ביראת העונש. כאשר האדם מתבונן בעובדה שתמורת הנאה רגעית זו יסבול סבל מר בפרק זמן ארוך, מיד אומר לעצמו: "לא משתלם ליהנות כעת מעט במשך כמה רגעים ובתמורה לסבול בעתיד הרבה ובפרק זמן ארוך", והנה כבר בידו להתגבר על יצרו.

זהו באשר ליראת העונש. אולם יראת הרוממות נועדה לעניין נכבד וגבוה הרבה יותר. הרמח"ל בספרו דרך ה' (חלק ד פרק ג), מלמדנו כי האהבה בדרגתה הגבוהה (אהבתו יתברך ולא אהבת השכר) יכולה להיבנות רק על יסודות יראת הרוממות.

כיוון שאנו חיים בגוף חומרי, אין ביד האדם להגיע מיד לאהבת ה', שעניינה כיסופין לדבקות בה' עד דרגת הדבקות בעצמה. אולם על ידי יראת הרוממות מגדולת ה', משתחרר האדם מכבלי גופו החומרי. הוא אמנם בתוך הגוף, אך אינו מרגיש אותו ואת תאוותיו כעניין מרכזי בחייו. או אז שורה עליו שכונה, ומכאן יכול הוא להגיע לאהבת ה' המקשרת את האדם אל בוראו ומורידה עליו אור עליון.

הנה לשונו של הרמח"ל: "הנה כבר ביארנו ענין האהבה והיראה, שהם המקרבים ומדביקים האדם בבוראו. וזה נאמר באהבה ויראה האמיתית, שהם אהבת שמו יתברך ולא אהבת השכר, ויראת רוממותו לא יראת העונש. והנה היראה הזאת היא ממחרת את האדם מחושך חומריותו וגופניותו, ומשרה עליו השראת השכינה. וכפי שיעור היראה, כן יהיה שיעור הטהרה וההשראה. ומי שמגיע להיות ירא ביראה זאת תמיד, תהיה השכינה שורה עליו תמיד. דבר זה נמצא בשלימות במשה רבינו ע"ה, שאמרו עליו: יראה לגבי משה מלתא זוטרתיה היא, ולכן זכה להשראת שכינה תמידית. והנה הדבר קשה לשאר בני האדם שישגוהו כראוי. אמנם כפי מה ששייג ממנה, כן יהיה כוח טהרתו וקדושתו. ובפרט בעת התעסקו במצוות או בתלמוד".

ועוד כתב שם: "והאהבה היא המדבקת ומקשרת את האדם בבוראו, ומיפה כוחו ומעטירתו עטרות גדולות. והעיקר, בשמחת הלב והתלהטות הנשמה לפני בוראו, והימסר האדם עם כל מאודו לקידוש שמו יתברך, ולעשות נחת רוח לפניו". ועיין עוד במה שכתב עוד הרמח"ל בסוף ספר מסילת ישרים בעניין הקדושה, ש"תחילתה השתדלות, וסופה מתנה". כלומר, אמנם חומריות הגוף הינה מציאות הכרחית בעולם הזה, ומעכבת את האדם מלהגיע לשלימותו הרוחנית. אולם לאחר שהאדם עושה מה שבידו, ומתאמץ ככל יכולתו להתקדש באמצעות התגברות על אותם יצרים הנוגדים את הוראות הבורא בתורתו, עד שמגיע למצב שבו מכאן והלאה אין הדבר תלוי בו, אלא במציאות הגופנית החוסמת בעדו, או אז מקבל הוא מתנה להיות קדוש וטהור דבק בה' יתברך, כאילו שהוא ללא גוף!

אשרי אדם הזוכה לעשות מה שבידו, ומתקיים בו הכתוב: "אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלֵיָו - לְאֵל גָּמֹר עָלָיו" (תהלים נו, ג). אני עושה את שלי ומבקש להתעלות עוד יותר, והקב"ה גומר את המלאכה. שבת שלום.

הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

שאל את הרב

? קובייה הונגרית - האם מותר לשחק בה בשבת?
 אין הבדל בין קובייה הונגרית או פאזל לכל המשחקים, ובכולם מותר לילדים לפני גיל מצוות לשחק בשבת. ועבור המבוגרים -

דינם כמוקצה מחמת שהוא כלי שמלאכתו לאיסור, ומותר לטלטלם לצורך גופם ומקומם.
? האם צריך לקבוע מזוזה במרפסת שירות, שיש בה מכות כביסה וכדומה?
 מזוזה קובעים בכל מקום שמשמשים בו

בכבוד. לכן שירותים ואמבטיה אין בהם מזוזה. מרפסת שמשרתת אותנו לכביסה בלבד, והכניסה אליה מכובדת, ויש בה ארבע אמות על ארבע אמות, קובעים בה מזוזה. אם המרפסת פתוחה - לא מברכים על המזוזה, ואם המרפסת סגורה - מברכים.

מסע תפילה לאוקראינה

מסע הכנה לשנה טובה ומתוקה

20-23.8.2017 כ"ח אב - א' אלול

073-222-1-202

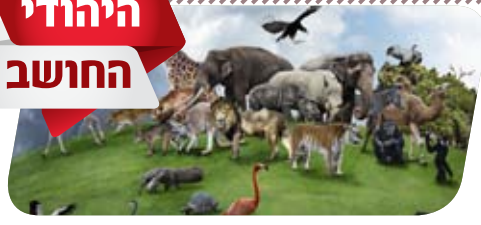
בליזוי הרבנית

מסע רוחני ומעצים...

לקראת השנה האש השנה

רבי נתן | רבי נחמן מאומן | הבעל שם טוב | הרבי מברדיטשוב

היהודי החושב

האדם הוא נזר הבריאה מפני שהוא בעל תודעה ובחירה חופשית בין טוב לרע. האדם קובע את טבעו כמו ידיו, ומכאן שכל אדם הוא בעל נשמה ייחודית. אמרו חז"ל שכל אדם הוא עולם מלא. עם ייעוד המיוחד לו, ובחירה אם ועד כמה למלא את ייעודו כדי להתקרב לה'. עובדה זו הופכת את האדם לאינדיבידואל, בעל תודעה אישית, אשר עצם בריאתו מעידה על נצחיותו. כך שקיומו בעולם הזה הוא רק מבחן ואמצעי לקבל שכרו בעולם הבא על מעשיו.

כך אמרו חז"ל: "בשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומעשים טובים בלבד" (פרקי אבות ו', ט'). לכן האדם מחפש משמעות רוחנית, ואינו מוצא סיפוק אמיתי לאורך זמן בתענוגות חומריות, בעוד בעלי החיים מסתפקים לחלוטין בחיי חומר.

המשך בעמוד 7 <<

על סדר היום

יצחק זילברשטיין שליט"א הוסיף שיתכן שזה מועיל, אך יש בזה ביטול מצוות אהבת ה', כאשר מחפשים היתרים לברוח מהדין הכתוב בשלחן ערוך.

היתר ג' (מיועד לבחורים הסמוכים על שלחן אביהם) - בקונטרס בין המצרים הביא בשם הגאון ר' עזריאל אויערבך שליט"א, שבן הסמוך על שלחן אביו, יש אומרים שאינו צריך לקרוע, כי אין לו רשות לקרוע, שהרי הבגד של אביו (מין הרב יעקב ישראל פישר זצ"ל אמר על זה: איזה אבא לא רוצה שבנו יקיים מצוות?). לכן בחור שסמוך על שולחן אביו, ראוי שישאל את אביו אם מסכים שיקרע. ואם לא שאל, ומקל ואינו קורע, יש לו על מה שיסמוך.

ד. מי שאינו יכול לקרוע, כגון שלוש חולצה יקרה מאוד (על אף שמן הראוי לדאוג לחולצה אחרת לקיים הדין, שצער החורבן לא פחות מערך החולצה), ימכור את בגדו לחבורו במתנה (על מנת להחזיר) לפני שמגיע לכותל, על ידי קנין סודר. **ה.** סומא (עיוור) אינו חייב לקרוע.

מדוע אין לבעלי החיים חלק לעולם הבא?

על ההבדל המהותי שבין האדם לכל שאר בעלי החיים

אחרת לתאר את עולמם הפנימי. אך בעלי החיים הם יצורים הפועלים לפי חוקי הטבע מבלי מודעות אמיתית לחייהם או בחירת מעשיהם, כך שאינם שונים למעשה מהעולם הסובב אותם. הם חלק מהטבע, ולא דבר נפרד מן הטבע.

את שאלת מדוע בעלי החיים אינם זוכים לחלק לעולם הבא. התשובה הפשוטה ביותר לשאלה זו תהיה, כי הם לא נפרדים מהעולם הזה, ולכן אינם נדרשים לכך. מכיוון שכלב או חתול אינם בעלי בחירה חופשית, וכל תכונותיהם מוטבעות בהם, אין להם כל אינדיבידואליות משל עצמם. לכן כל קיומם מסתכם בתהליך ההולדה והתמותה שיש בטבע. כל הכלבים עשויים בדיוק מאותו מטבע שקבע היוצר בראשית הבריאה, ומרגע זה ואילך הם אינם שונים מהותית זה מזה. יש "מין כלבי" עם פס-ייצור של תכונות כלביות, אך אין כלב אינדיבידואל בעולמו.

מורן שואלת: "מדוע בעצם אין לבעלי חיים המשכיות גם בעולם הבא, כמו בני אדם? תודה מראש"

שלום וברכה מורן, ותודה על שאלתך. הכתבה הקודמת עסקה בנושא האינסטינקטים, והסבירה מדוע בעלי החיים אינם בעלי מודעות ובחירה חופשית. מתוך עובדה זו ניתן ללמוד שיעור על חשיבות האדם ומהותו הרוחנית, והסיבה לכך שנבראנו עבור חיי העולם הבא. בהם נעסוק בכתבה זו.

כשאנו מביטים בכלב או בחתול, ומנסים להבין כיצד הם מרגישים וחווים את העולם, אנו באופן טבעי מדמיינים את עצמנו בתוך גופם ההולך על ארבע, עם תנועותיהם ומעשייהם - כי החוויה היחידה שאנו מכירים היא כבני אדם, ואין לנו אינדיקציה

הרב שי עשור

קריעת הבגד בכותל המערבי

מדוע מקלים בקריעת הבגד בכותל המערבי? ומי אינו צריך לקרוע?

בשליטת ישראל, כיוון שהוא נמסר בידי ישמעאלים, ואין אנו יכולים להיכנס לשם, מפני שאנו בחזקת טמאי מתים, הרי בית המקדש בחורבנו, עד שיבא מלך המשיח."

ג. במציאות הנראית לעין נראה שהרבה מקילים בדיון זה, והשאלה היא על מה הם סומכים. אמנם נראה שיש כמה היתרים בדבר, אבל ברור שלכתחילה יש לקרוע הבגד, בלי להתחכם בדבר:

היתר א' (מיועד לתושבי ירושלים) - החיד"א כתב, שתושבי ירושלים אין צריכים לקרוע, כיון שרואים חורבנה כל היום. אמנם יש אומרים שזה דווקא הגרים בירושלים העתיקה (כן כתב בקונטרס בין המצרים עמוד ל"א, ששמע ממון רבנו יוסף שלום אלישיב זצוק"ל). והמקילין יש להם על מה שיסמוכו.

היתר ב' - יש שמקילים בדיון זה על ידי שמוכרים את הבגדים שלהם במתנה על מנת להחזיר לפני הגיעם לכותל מערבי, ומתנה על מנת להחזיר מועילה אף בדאורייתא. רק יש להיזהר שלא יעשה מכירה זאת בצורה של הערמה, שבא חלילה להתפטר מקריעת הבגד, ואז יתכן /עצה זאת של מכירה לא תועיל (מין הרב אלישיב שם, והוסיף שזה מועיל, אך זו הערמה).

ומאידך, מין רבנו חיים קנייבסקי שליט"א כתב במכתב שלא מועילה מכירת הבגדים. והגאון הרב

רבבות עמך בית ישראל מגיעים בימים אלו, ימי בין המצרים, לשריד בית מקדשנו הכותל המערבי. שם הם שופכים שיח ותפילה שנוכח לבניין בית הבחירה במהרה בימינו, אמן.

ישנה הלכה השייכת להנהגה בכותל המערבי, שישנם שאינם זוכרים לקיימה בשעת מעשה, והיא "קריעת הבגד", כאות צער ואבל שעדיין לא נבנה בית המקדש, כדברי דוד המלך ע"ה בתהילים - "על זה היה דוה ליבנו ועל אלה חשכו עיננו על הר ציון ששמים שועלים הילכו בו". נביא כמה פסקי דינים בהלכות אלו מגדולי הפוסקים.

א. כתב השולחן ערוך (סימן תקס"א), שמי שלא היה בכותל המערבי שלושים יום צריך לקרוע בגדו טפח (8 ס"מ) כנגד לבו. וכאשר רואה הכותל אומר: "בית מקדשנו ותפארתנו אשר היללך אבותינו היה לשריפת אש, וכל מחמדינו היה לחרבה" (ישעיה ס"ד). ויעמוד בשעת הקריעה (ויכול לייחד חולצה פשוטה לקריעה, ויקרענה אפילו כמה פעמים כשבא).

ב. על פי פשט דברי השולחן ערוך כתב מרן רבנו עובדיה יוסף זצוק"ל בספרו חזון עובדיה (ד' תעניות עמוד תל"ח) ביחס לקריעת הבגד כשמוגיע לכותל או כשרואה את כיפת מסגד עומר, וזה לשונו: "גם בזמן הזה אין להקל כלל על הרואה חורבן בית המקדש, שאף על פי שכל ירושלים

מתכוננים לחתונה?
תשקיעו במה שחשוב באמת!

1 **סדנת זוגית** עם הידברות
 2 **דבר לחתן** להשכיר
 3 **לדברות**
 4 **לדברות**
 5 **לדברות**
 6 **מפגשים בקבוצות** - לחוד וביחד
 7 **לדברות** עם הידברות

בואו לסדנא יהודית שתתן לכם כלים לנישואים מוצלחים!
 בהשתתפות:
 הרב זמיר כהן
 הרב שמחה כהן
 הרב איתמר אינהסזאן

מחרו להרשם, ביחד כמובן!
 073-222-1-300

באולמי בית הידברות רח' אריה שנקר 20, ק. אריה, פ"ת ימי שלישי החל מ- ל' אב 22.8.17 בין השעות 18:30-22:00

6 מפגשים בקבוצות - לחוד וביחד לנשים נתתן הדרכה ע"י רבנית

יגל
לבי

אפשר להיות מיליארדר מעגבניות?!

האם אנחנו באמת מאמינים ביכולות של ה' יתברך?

בואו ונבדוק עד כמה אנו מאמינים ביכולת של השם יתברך. במהלך שהותי באמריקה פגשתי יהודי שעל פי הסיפורים שלו ושל חבריו, הוא "שווה" עשרות מיליוני דולרים. שפתו הייתה עממית ביותר, ותשובותיו לא היו חכמות במיוחד. במהלך דבריו סיפר היהודי איך גדל בפתח תקוה ושבצעירותו הייתה לו בסטה קטנה בשוק שם, עד שהחליט לנסות את מזלו בארץ האפשרויות הבלתי מוגבלות, וכך מכר את הבסטה הקטנה שלו ועבר לגור בארצות הברית.

שם הוא החל כמתווך של מכירת וקניית דירות, עד שבמשך השנים קנה בעצמו בתים, ומכר אותם, כשהרווח נשאר בכיסו. לאחר מכן עבר לקניית בניינים, עד שאט-אט הפך להיות עשיר גדול מאוד. בואו ונשאל את עצמנו קוראים יקרים, מה היה קורה אם אותו יהודי היה נשאר בעל בסטה בשוק פתח תקווה, האם גם אז היה נהפך לעשיר כה גדול? התשובה היא כן, בוודאי, אם כך גזרה חכמת הבורא יתברך - גם בשוק פתח תקווה היה נותן לו הבורא יתברך מיליונים רבים.

נכון הדבר, שקשה לנו להבין בשכלנו הקטן איך יגיעו כל כך הרבה מיליונים ליהודי הנזכר ממכירת עגבניות. אבל אם רק נסתכל על הפתק שתלינו בביתנו, שכתוב בו "היפלא מהשם דבר", מיד נבין שאין מעצור מהבורא יתברך לשלוח ברכה גדולה ליהודי בפתח תקוה, בדיוק כמו בניו יורק.

מי יכול להיות הרב עובדיה?

אנשים רבים מרגישים בעצמם שלא זכו לחכמה מרובה. "מה כבר ייצא ממני?", אומרים לעצמם, "הרי אני לא זוכר אפילו מה שלמדתי אתמול, אם כך למה לי להשקיע בלימוד התורה, הרי גם כך לא אזכור כלום. אולי מהבן שלי ייצא משהו". כך שמעתי פעמים רבות תשובה לשאלה "מדוע אתה לא בא ללמוד?". ואני מחזיר להם בתשובה, שיהודי שיועד שהבורא יתברך מחייה את האדם בכל רגע מחדש, מבין שיזכרון האדם בידו יתברך ואם תפנה אליו בתחנונים, שיפתח לבך בתורה ותאמין באמונה שלימה שבידו של הבורא יתברך לפתוח לך מעינות חוכמה ברגע אחד, תראה ישועות גדולות.

יהודי שמאמין ויודע שביד הבורא יתברך לפתוח לו שערי חוכמה ללא הגבלה - כמו שאנחנו שומעים על גאון גדול שיועד את כל התלמוד בעל פה, והשולחן ערוך שגור על לשונו - מדהים את כולם בעוצם ידיעותיו וחריפותו. צריך המאמין לדעת שאף לו עצמו הבורא יתברך יכול לתת חוכמה אדירה כעין זו, וכל שעלינו לעשות זה לשכנע את הבורא שאנחנו נהיה שליחים טובים להשתמש בתבונה בחכמה אדירה שכזו, על ידי תפילה ותיקון מידת הענווה. פעמים רבות רוצה הקב"ה לתת לנו חכמה, אך רק מאחר שיועד הבורא שחלילה יגבה לבנו ברגע שנקבל חכמה יתרה - מונע מאתנו את הדבר. אבל ברגע שנבין את אפסותנו, איך נתגאה על מתנה שקיבלנו בחינם? כך ננהיג את עצמנו לנהוג במידת הענווה, או אז נזכה לחכמה מידו המלאה והרחבה של הבורא יתברך.

פעמים רבות שאלתי בשיעור מי מהנוכחים מאמין שיכול להגיע בדרגה לחכמתו של מרן רבנו עובדיה יוסף זי"ע. בדרך כלל, מתוך עשרות של משתתפים מרים אחד את ידו, "מדוע אתם לא מאמינים?", שאלתי את הציבור. הגזמת, כבוד הרב, היתה התשובה. לרב עובדיה היה זיכרון מדהים ויכולת להעמיק בסוגיות, המרחק בינינו לבינו רב מידי. בזה באמת טמונה שאלת האמונה: האם הבורא יתברך לא יכול לתת לנו חכמה אדירה עד אין קץ? "היפלא מהשם דבר"? הבורא יתברך הוא מקור החכמה, וביכולתו להחכים כל אחד מאיתנו ללא הגבלה.

רכישת USB, 1990 החדש או מארו הדיסקים של הרב יגאל כהן, חייגו להיזכרות שונו: 099-073-222-1250

איכות
החיים

תרגול שמוביל להכנעה

ישנם סוגים שונים של תרגילים להכנעה והרפיה. השבוע נלמד דוגמא אחת בסיסית

בסדנאות שאנו מעבירים, מתורגלים התרגולים הבאים בהרבה וריאציות שונות. כאן נביא רק פורמט בסיסי, כדי להבין את האופן שבו פועלת השיטה המטרה היא זיהוי שורש הבעיה בעיני הדמיון, כדי להוציאו ולהרחיקו בשלב ההבדלה. כדאי מאד שלא תהייה שום הפרעות חיצוניות כגון טלפונים, רעש של ילדים, חום או קור בלתי נעימים. די לנו בהפרעות "מבפנים", ולכן כדאי לנטרל, עד כמה שניתן, הפרעות מבחוץ.

רצוי לתרגל בישיבה, למרות שניתן לתרגל גם בשכיבה. בשכיבה קיים החשש, שמא תחטוף את המתרגל תנומה מתוקה, והוא לא יספיק לבצע את כל שלבי התרגול.

הקדמה קצרה לתרגול

יש שתי אפשרויות לתרגול. האפשרות האחת היא תרגול לצורך השגת מטרה מוגדרת מראש, שאותה מעוניינים להשיג. המטרה יכולה להיות שחרור מבעיה, שהאדם מעוניין לטפל בה, כגון מצב בריאותי לא תקין. המטרה יכולה גם להיות כל דבר שהאדם חפץ להשיג - הצלחה בעבודה או בלימודים, קשרי חברות, שחרור ממחסומים רגשיים, וכד'. במקרה זה היעד נבחר ומוגדר מראש. האפשרות השנייה היא תרגול ספונטאני. אדם יוצר לעצמו קביעות של תרגול יומי, בלי להגדיר מראש את מטרת התרגול. באופן זה, המתרגל מניח לדברים (-אתגרים, קשיים, יעדים) לעלות מעצמם תוך כדי תרגול.

תחילתו של התרגול היא הרפיה: שבו על כיסא, כאשר הגב שלכם זקוף. עצמו את העיניים, והפנו את תשומת הלב שלכם לנשימה. הקשיבו לנשימה שלכם, תחושו כיצד האוויר נכנס ויוצא בעדינות. הרפו את כל הגוף, החל מהפנים והצוואר, לכיוון הכתפיים והגב, האיברים הפנימיים ואגן הירכיים. תנו לעצמכם להרגיש כבדים, כאילו אתם שוקעים לתוך הכיסא, הרגלים כבדות והגוף רפוי.

התניה קלאסית

בתהליך הלמידה קיים מונח, שמגיע מתחום הפסיכולוגיה, ונקרא "התניה קלאסית" (פבלובית). ההגדרה הרשמית של המונח הזה נשמעת מסובכת במקצת: התניה פבלובית היא תהליך, שבו גורמים לגירוי ניטרלי לעורר אצל אדם או אצל בעל חיים, תגובה רפלקסיבית, שלא הייתה מתעוררת לפני הלמידה. גם בתרגול שלנו נשתמש בהתניה קלאסית - נבצע ספירה, שתשמש כגירוי מותנה, כדי להיכנס למצב של הרפיה (הכנעה).

המשך התרגול - בשבוע הבא, בעז"ה

רכישת 1990 הרב פנור חייגו להיזכרות שונו: 099-073-222-1250

תחנה לכל הפיץ חדש! ספרו החדש של הרב יגאל כהן

מבצע הפצה!
רוצים להפיץ את עלון היזכרות?
הצטרפו לאלפי יהודים שמפיצים יותר מ-85,000 עותקים מדי ערב שבת
וקבלו חודש ראשון בחינם!

ניתן להפיץ בבתי כנסת, במקומות עבודה, במקומות ציבוריים, בקרב השכנים ועוד.
חייגו 073-2221388 או 052-9551592

ההפצה, החל מהחודש השני, כרוכה בתשלום סמלי על השתתפות בהוצאות המשלוח והדפוס.

כמה אחוזים סבורים שטעו בבחירת בן או בת הזוג?

רק ברגע ההחלטה המעשית, האם להינשא או לא, נשקלים באופן כנה ואמיתי נתוני בן-הזוג

על אף מעלותיה ויתרונה, לכאורה, של מערכת ההיכרות האישית, מתברר שמערכת זו לא תרמה כלום להיכרות הדרושה לצורכי נישואין. הדבר התברר במחקרים שבהם נשאלו אנשים נשואים, "אם היתה ניתנת בידך האפשרות להינשא שוב, האם היית בוחר בבן-הזוג שאתה נשוי לו היום?". 57 אחוז מהנשאלים השיבו בשלילה. מומחים טוענים שמספר הסבורים שטעו בבחירת בן-הזוג גדול עוד יותר, אלא שאינם משיבים בשלילה, משום שלדעתם לא ברור שהאלטרנטיבה לבן-זוגם תהיה טובה יותר.

מדוע, אם כן, תנאים כה טובים להיכרות, כפי שהם מצויים בחברה המערבית, מניבים תוצאה כה מאכזבת? כשבני-זוג נשאלים מה הדבר הגורם להם לראות את בן-זוגם באופן שונה מאשר לפני הנישואין, תשובותיהם הן די סתמיות, למשל: "זה לא אותו דבר", "הוא אינו אותו אדם", או "בן-הזוג לא התנהג לפני הנישואין באופן טבעי". אחרים משיבים: "ההיכרות הממושכת לפני הנישואין קצרה מדי לעומת החיים הממושכים יותר לאחר טקס הנישואין". תשובות אלה מצביעות על דברים נכונים, אך חלקיים ולא ממצים.

דומה הדבר לתייר המבקר בארץ זרה. הוא נהנה מאד מהאווירה, מהמפגש עם האנשים שמסביבו, מהנוף, מהטיולים ברגל וברכב, מאכילה במסעדות. שנים רבות לאחר הטיול הוא עדיין מספר בערגה על אותם ימים נפלאים שעברו עליו באותה ארץ. על אף כל זאת, את מקום מגוריו אין הוא קובע בארץ שבה ביקר ונהנה, והוא מעדיף להישאר בארץ המקורית שלו. אף על פי ששם חסרים לו כל אותם הדברים

שגרמו לו את החוויה. כל זאת משום שהציפיות שאדם מצפה מכל מקום שהוא מצוי בו, הן בהתאם למטרת הימצאותו שם.

באתר תיירות מצפים לדברים אחרים לחלוטין מאשר הדברים שמצפים להם באזור המגורים הקבוע. כשאדם נמצא בביתו, אין הוא מוצא כל נועם באפשרות שיש לו לקפוץ למסעדה לאכול שם. הוא גם מעדיף לנסוע, ולא לכתת רגליו בהליכה ממושכת יום יום, אף אם הוא גר באזור בעל נופ מרשים. עבור התייר, הרים גבוהים עוצרי נשימה הם שמחה לעיניים וסיבה טובה לעמוד ולהתרשם מגובהם הרב, ומהמחשבה על הקשיים לכבוש את פסגתם. לעומתו, לתושב המקום הם עשויים להוות מטריד ומקור לקשיים תחבורתיים.

עובדה מעניינת היא שגברים ונשים רבים הכירו זה את זה בתקופה ממושכת באווירה ובתנאים שנתנו להם תחושת בטחון שהם זוג מתאים לנישואין. אולם כשהגיע רגע שבו התחייבו להחליט באופן מעשי על נישואין - חשו בנסוגת רגשות, ואי בטחון בכדאיות הנישואין. כל זאת משום שרק ברגע הדיון המעשי להליכה לנישואין, המחשבה מציבה את עצמה בעמדה הנכונה והאמיתית לבדיקת נתוני בן-הזוג - האם אכן הוא מתאים לי, האם הייתי רוצה שהוא יהיה הורה לילדי, והאם אשאר עמו לנהל מערכת יחסים ביתית, מחייבת וממושכת מאד.

יצירת קשר נפשי עמוק בין ההורים לילדים

כדי שילדים ירגישו קשר טוב להורים, צריך להעניק להם חום ואהבה מיומם הראשון

מה לדעתכם ההבדל בין תינוק שנולד, לבעל חיים שנולד מרחם אמו? התשובה לכך פשוטה למדי: תינוק, בשנתו הראשונה, מוטל כאבן שאין לה הופכין, וחופץ מלהעיר את אמו בלילה ולתבוע את מזונו - הוא אינו מסוגל לעשות כלום. רק אחרי כשנה מגיע התינוק למה שבעל חיים כבר מגיע החל מיומו הראשון. שונה מכך בעל חיים שנולד. מאז שהוא נולד הוא כבר פעיל ומסוגל לנתר ולקפץ, כמובן לפי גילו.

רבי שלמה ולבה זצ"ל מביא בספרו, שאחד הביולוגים מצא דבר נפלא. הוא השווה את מצבם של בעלי חיים שונים ביום הלידה שלהם, לילד ביום הלידה שלו. התברר שהילד, מצד המבנה והתפקוד שלו, היה צריך עוד שנת עיבור כדי להגיע למצבם של בעלי החיים. זאת אומרת שהריון של תשעה חודשים שיש לתינוק במעי אמו הוא בדיוק חצי ממה שצריך כדי שהתינוק יהיה יצור שלם. החצי השני של ההריון הוא שנת הגידול הראשונה של הילד, כאשר הוא נמצא בזרועות אמו וקושר יחסים עם האב ושאר האחים והאחיות בבית. זו היא התעודה והתכלית של האדם - לחיות בחיק החמים של המשפחה, בשונה מבעלי חיים, שרבים מתוכם חיים לעצמם.

במחלקות היולדות בבתי החולים ישנם שני סוגים של יולדות. יש יולדות שאף על פי שהן במנוחה, התינוק נמצא לידן רוב שעות היממה, ויש יולדות שמעדיפות לשים את התינוק כל היום בחדר התינוקות, כאשר האחיות הן אלה שמטפלות בתינוק, והאם ניגשת מידי פעם בפעם לבדוק את שלומו של התינוק.

רוב המחקרים הראו שתינוקות ששהו לצד אמם כל העת למרות הקושי הכרוך בכך והמאמץ הגופני לאחר הלידה, הבשילו בצורה נכונה יותר וגדלו בצורה מחוסנת יותר מאשר תינוקות לאמהות ששמו את הילד בחדר התינוקות.

ענין זה נוכל לבדוק גם אצל תינוקות פגים. ההמלצה הגורפת היא שהאם תבוא פעם או פעמיים ביום להרים וללטף את התינוק, אף על פי שלכאורה הוא לא מגיב לליטופי האם.

המסקנה המתבקשת מכך היא שכאשר אנו רוצים שילדינו יגדלו בצורה נכונה וירגישו קשר נפשי עמוק להורים, אנו חייבים להעניק להם המון חום ואהבה החל מרגע לידתם. חשוב לציין שהורים שלא מפתחים זאת מגיל צעיר יקשה עליהם מאוד לתת את זה לילד כשהוא בשלבי התבגרות משום שאז הקשר הנפשי נפחת בצורה משמעותית.

לרכישת ספרו החדש של הרב אפרים אורשלימי "סודות של חינוך - עצות ורעיונות נבחרים בחינוכם של הילדים" חייגו להידברות שופר: 073-222-12-50

מיזם שידוכים ללקויי שמיעה

אם אתם מכירים לקויי שמיעה שומרי מצוות המחפשים זיווג הגון, נשמח אם תמליצו להם להירשם לשירות החדש מבית הידברות. השירות בחינם לחלוטין.

לפרטים והרשמה: shani.sh88@gmail.com

מדור לנוער

לצחוק על חברים ולצער אנשים - המשמעות לעומק

נהנים מדיבור ציני או סרקסטי? היזהרו שלא תיכשלו באונאה. 8 הלכות חשובות על אונאת דברים

1. אונאת דברים היא האיסור לצער אדם בדיבור ולפגוע בו. את הדין הזה לומדים מהפסוק: "ולא תונו איש את עמיתו" (ויקרא כ"ה, י"ז). מהות האיסור היא שאין לצער אדם על ידי דיבור.

2. חז"ל אמרו כי "גדולה אונאת דברים מאונאת ממוך" - כלומר האיסור לצער אדם על ידי דיבור אף גדול מן האיסור לרמות אותו בעניינים כספיים!

3. הגמרא מפרטת את האיסורים הנובעים מהאיסור להונות ולצער את חברו על ידי דיבור:

- אסור להזכיר לבעל תשובה את מעשיו הקודמים.
- מי שהוא בן של גרים, אסור להזכיר לו את המעשים הקודמים של הוריו.
- מי שהתגייר, ורוצה ללמוד תורה, אסור להגיד לו שפה שאכל שקצים אינו ראוי ללמוד תורה.
- מי שסובל מייסורים, אסור לומר לו שהייסורים האלה הגיעו אליו בגלל מעשיו הרעים.
- אסור לשלוח אדם לקנות סחורה אצל מישהו אחר, כשיודעים שאותו אדם לא ימכור.
- אין להיכנס לחנות כלשהי, כאשר האדם לא מתכנן לרכוש בה מאום. כמו כן אין להתעניין

4. אצל מוכר מה המחיר של חפץ מסוים, כאשר האדם לא מתכנן לקנותו.

4. כאשר מדובר בגר, האיסור של אונאת דברים חמור יותר, שכן התורה הזהירה על כך בשני מקומות נוספים, עקב מעמדו הפגיע חברתית של הגר.

5. גם ילדים קטנים אסור לצער. בעל ספר החינוך כתב שאף בילדים חל איסור אונאת דברים. כה דבריו: "ונוהגת מצוה זו בכל מקום ובכל זמן, בזכרים ונקבות, ואפילו בקטנים ראוי להיזהר שלא להכאיבם בדברים יותר מדי, זולתי במה שצריכין הרבה כדי שיקחו מוסר, ואפילו בבניו ובנותיו ובני ביתו של אדם, המיקל בהם שלא לצערן בעניינים אלה, ימצא חיים ברכה וכבוד".

6. בעל ספר החינוך דן בעניין אדם שמצערים אותו, האם מותר לו להשיב. בסוף דבריו, כותב: "ואולם יש כת מבני אדם שעולה חסידותם כל כך שלא ירצו להכניס עצמם בהוראה זו להשיב חורפיהם דבר, פן יגבר עליהם הכעס ויתפשטו בעניין יותר מדי, ועליהם אמרו זכרונם לברכה:

7. בספר "מעיל צדקה" מספר המחבר כיצד הציל אדם מהתאבדות על ידי שיחת רעים נעימה: "מעשה שהיה, שהגיע אלי אדם דאוג ודיבר עמי בצער, והרבתי עליו בדברי פיוסים ונחמות, ואחר ימים גילה לי את לבו, שאם לא שניחמתי אותו בדברים, היה בדעתו לאבד את עצמו. לכן יהא אדם וותרן בדיבורו במצוא כל אדם עני או דאוג - אל יקפיד דברו, וירבה עמו בדברי פיוסים. ואף אם הוא גם כן דאוג, אל ימנע עצמו מלהרבות בדברים לפייס עניים ולנחם מי שהוא דאוג לב נדכאים". כלומר מעבר לאיסור אונאת דברים, יש חשיבות לדבר עם אנשים במילים טובות ונעימות.

8. על פי הגמרא, מי שמפייס את חברו בדברים, כלומר במילים טובות, הזכות שלו גדולה יותר משל מי שנותן צדקה כספית לעני. המהר"ל מפראג אומר על כך שכסף משמש את העני לרגע אחד, אבל מילים טובות מחזקות אותו לעולם ועד.

הידעת!?

מתוכם זכו לשם משלהם.

- **הידעתם שלג'ירף יש הרבה קרניים?** לרוב הג'ירפות ישנן שתי קרניים קטנות על הראש. ישנם ג'ירפים שלהם צומחת עם השנים קרן נוספת בקדמת הראש, ואצל מינים מסוימים של הג'ירף צומחות 2 קרניים קטנות נוספות, מאחורי השתיים הרגילות.
- **הידעתם שהשממית היא "מטפסת הרים" מקצועית?** ברגליה של השממית ישנם ויטם בולטים, אשר מאפשרים לה להיצמד לסדקים שבאבנים ובקירות. לכן, שממית לא תוכל לטפס על משטח חלק לחלוטין, כמו זוכית מלוטשת למשל.

דברי ייחוס

7 עובדות מפתיעות שאולי לא ידעתם

איך השממית מטפסת על קירות? ואיך התגלה החיסון הראשון?

פיתח את החיסון הראשון נגד אבעבועות שחורות, מדמן של הפרות החולות.

- **הידעתם שאפשר למנוע מחלב להחמיץ?** חלב מחמיץ משום שהחיידקים שבתוכו מתרבים. אם מרתיחים את החלב, החיידקים שבתוכו נהרגים. אם נשמור חלב שהורתח בכלי אטום - הוא לא יחמיץ.
- **הידעתם שהפיליפינים מורכבים מ-7,100 איים?** השטח של איי הפיליפינים משתרע על שטח שאורכו 1,900 ק"מ מצפון לדרום, ו-1,000 ק"מ ממזרח למערב. רוב האיים קטנים מאד, ורק 2,440

- **הידעתם שהפחם הופך גם למלט?** לאחר ששורפים פחם, נוצר אפר שמשקלו כעשירית מן הפחם. האפר הזה משמש לייצור של מלט, אספלט, יסודות לכבישים ועוד.
- **הידעתם שיש זאבים בארץ ישראל?** בישראל חיים כיום כ-200 זאבים. הם פזורים במספר אזורים בארץ, כמו רמת הגולן, מדבר יהודה והנגב.
- **הידעתם שהחיסונים התגלו בזכות פרות?** בזמן מגפת האבעבועות השחורות גילה אדוארד ג'נר שאנשים שמדבקו מפרות באבעבועות מסוג קל יותר - לא מדבקו באבעבועות שחורות. בעקבות ההבנה הזו, הוא

הידברות כאן כדי לתת תשובה

הידברות בשתי"פ עם קו ההלכה מענה אנושי הלכתי
073-3333-300

המעגל שנסגר

חלק ב'

שתי חברות בלב ונפש, ופתאום... כרידה כואבת ושנאה יוקדת. עשרים שנה אחרי, הסוד מתגלה, והופך את כל מה שחשבתם...

גמורה שרק אני יודעת שהיא נכנסת לבית טוב ולחמות טובה, ואחרים אינם יודעים את זה. "אל תגזימי", אמרתי, "לא כולם מכירים את הסיפור ההוא...". "ברור שלא כולם, אבל ברגע שהיו מציעים אותם למישהי, מהר מאד היו באות נשמות טובות, כמוך למשל, ומצילות עני מיד גוזלו. ראית כמה התאמצת להניא אותי מהשידוך? ראית אילו אנרגיות השקעת כדי להרוס את אושרה של אישה שרק כעת את יודעת כמה זה לא מגיע לה?"

"כעת אני בטוחה שזה הדבר הנכון ביותר לעשות, ותפילתי שזה יתקן מעט מהעוולה שעשיתי נגדה. חברותיי יחשבו שהפלתי את בתי עם מישהי מתוסבכת, ורק אני אדע שהיא זו שנפלה עם מישהי שהייתה פעם מתוסבכת. עם השנים, אולי אאזור אומץ ואספר לה את האמת וגם אבקש את סליחתה. כעת, כשסיפרתי לך, אני חושבת שזה רק יעשה לי טוב לספר".

חזרתי הביתה וסיפרתי לבעלי כל מה ששמעתי.

הוא היה המום. שתק קצת ולאחר מכן אמר משהו שכלל לא חשבתי עליו.

"נאוה ביקשה לברר על רבקה. מה תאמרי לה עכשיו?"

הסתכלתי עליו באי אמון. "אתה לא מנסה להגיד לי שאני צריכה לספר לה?"

"האם תתני לה לעשות שידוך עם זו שהרסה את חייה?"

הלכנו לרב, והוא שמע את כל הסיפור ונדהם. אמר שכזה דבר באמת לא הגיע אליו ושהוא מתלבט מאד. הוא ביקש מאתנו שהות של יום כדי לדבר עם רב גדול ממנו.

למחרת זימן אותנו אליו ואמר לנו כי קיבל פסק הלכה, שמאחר שנשאלנו על כך, עלי להזהיר אותה מהשידוך ולומר לה כי יש לי מידע

"מה???"
"כן, אני זו ששלחתי את המכתבים. אני זו שאיימתי על אביטל. נאוה המסכנה לא עשתה דבר!", אמרה רבקה.

הייתי בהלם. לא אמרתי דבר. רבקה התיישבה לידי וסיפרה לי על תקופה קשה שהייתה לה, על תסבוך וקנאה בחברות של נאוה ואביטל ועל המעשה שאותו היא לא מבינה כיצד עשתה, ושעליו היא לא סולחת לעצמה עד היום הזה.

"כשהחוקר הפרטי עלה על עקבותי, הורי מיד נחלצו לסייע לי. הם שלחו אותי לטיפול, ואבי, שהוא בעל מעמד, כידוע לך, הזהיר את הנהלת הסמינר שלא גלות לאיש על נפילתי. אבל לנאוה לא היו הורים כאלה חזקים. הם אמרו תודה על זה שהסכימו להחזיר אותה, ולא חשבו שמגיע לה קצת יותר.

"סמינר שלם חשד בילדה על לא עוול בכפה, נאוה הפסידה את חברתה הטובה, הפכה למצורעת חברתית ואיש לא ניסה לעזור לה. ואני, ברוב פחדנותי, שתקתי והתרחקתי כמו כולן. רצית לדעת את האמת. אז הנה האמת!"

התחלתי לבכות. לפתע הבנתי מה רציתי לעשות למישהי שלא חטאה ולא פשעה. לפתע גם הבנתי מדוע רבקה הסכימה לשידוך הזה.

וכאילו ניחשה את מחשבותיי, המשיכה רבקה: "במשך שנים אני מייסרת את עצמי על כל מה שהיה. יש בי משהו שיודע, שכשאעלה לשמים יתחשבנו אתי על השתיקה הזו. כאשר הציעו את השידוך נרתעתי בתחילה, אך מהר מאד הבנתי שהרתיעה צריכה להיות מעצמי... באיזה עולם שקרי אנו חיים... אמרתי לעצמי שהמעט שאעשה כדי לתקן, הוא לחתן את בתי, בידיעה

המשך מהשבוע שעבר <

רבקה הגיבה כמו מישהו שקיבלה מהלומה בפניה. "תרשי לי לא להגיב", אמרה, והחלה לקום וללכת.

רצתי אחריה. "זה לא בסדר, רבקה, בסך הכל פעלתי מתוך תחושת אחריות וחברות. הלב שלי לא נותן לי לאפשר לך שתעשי שידוך עם מישהי שהטרידה את חברתה ואיימה עליה בצורה כזו. גם אם עברו למעלה מעשרים שנה, בני אדם לא משתנים".

רבקה עצרה. "בני אדם לא משתנים, אה?..." "לא", אמרתי. "הם לא".

רבקה ניסתה כיוון אחר: "תגידי, מאיפה הביטחון שלך שנאוה היא זו שאיימה? הרי דיברו שבבדיקת פוליגרף היא יצאה דוברת אמת".

"נו באמת", אמרתי. "יש דברים שלא צריך הוכחה להם. כל החברות הזו שלה עם אביטל כבר הדליקה נורה אדומה, וכשהתברר שהיא עומדת מאחורי כל האיומים, לא נפלתי על הרצפה".

"כן?", שאלה רבקה, "ואם אני אתן לך הוכחה חד משמעית שלא היא זו שאיימה?"

"יש לך הוכחה כזו?" "יש לי", הודיעה רבקה. "אני מקשיבה".

רבקה הביטה בי. מבטה היה מלא בכאב ובכעס ובעוד משהו שלא יכולתי להגדירו. ולפתע שמעתייה אומרת: "כי זו הייתי אני!".

מחלקת שלום בית עם מיטב המומחים כאן למענכם

כתרונות, גישור והדרכה בנושאים הבאים: תקשורת זוגית • נישואים שניים • יסודות הבית היהודי לבעלי תשובה • כערים על רקע דתי • מערכת יחסים עם ההורים ועוד...

המשך טיפול ייעוץ אבחון יצירת קשר

ליעוץ והכוונה ולתאום פגישות מחלקת שלום בית 073-222-1-310

ניתן לקבוע פגישות ליעוץ זוגי על בסיס שבועי, מאנשי מקצוע מהשורה הראשונה בכל הארץ במרכז, בצפון ועד לדרום!

תסתכלו בעיניים של הילדים שלכם ותגידו אם לא שווה לנסות שוב למענם.

מדוע אין לבעלי החיים חלק לעולם הבא? (המשך)

ודאי הבחנת כיצד בכל בוקר שהגשת לכלב את מזונו, הוא כשכש בזנבו והזיל ריר בהתלהבות כאילו היתה זו הארוחה הטעימה ביותר שאכל בחייו, גם אם מדובר באוכל יבש. גם לאחר שנים, הכלב מתלהב באותה מידה מאותה ארוחה בדיוק, לא מפני שהוא "סניילי" (הכלב זוכר היטב באיזו שעה יקבל את ארוחתו), אלא מאחר שהחומר מספק את טבעו החומרי. האדם לעומת זאת ימאס בכל ארוחה, משובחת ככל שתהיה, אם יקבלה מידי יום במשך שנים, וכך גם ימאס בכל הישג חומרי לאחר זמן לא רב. האדם הוא בעל נשמה אלוקית, ונשמתו לא תמצא שובע בחיים חומריים כי אם רק בקרבת הבורא במעשים שתואמים את טבעו הרוחני.

בעלי החיים אינם מפסידים את העולם הבא, כשם ששולחן או כסא אינם מפסידים את היותם בעלי חיים. אלה ואלה משיגים את המקסימום שבכוחם להשיג לפי טבעם, ואינם דורשים או רוצים יותר מכך. אלוקים לא טבע בבעלי החיים צמא לרוחניות, כי אין להם נשמה שמבקשת זאת.

למרות זאת, חשוב להבהיר כי אף על פי שאין להם מחשבה ובחירה חופשית - בעלי החיים בכל זאת מרגישים צער וכאב כפי דרגתם הנפשית. בעלי החיים נבראו עבורנו, כדי שנשתמש בהם, וכמובן עלינו גם לדאוג להם ולא לצערם, ולהשתמש בהם רק בגבולות המותרים לנו לפי ההלכה. אך חשוב לזכור שקשר רגשי אמיתי נועד לבני אדם בעלי נשמות, המודעים למי שאת באמת, אשר מסוגלים לבחור את רמת הקשר הרגשי איתך בכח נשמתם.

השתדלי לא ליצור האנשה לבעלי חיים, גם אם את נהנית מחברתם וההתעסקות בהם. בעלי החיים שגידלת בחיך עדיין נמצאים בזיכרונות שלך, וייתכן שהם עזרו לך בתקופות מסוימות בחיים, ואת צריכה לשמוח על קיומם, כי הבורא יתברך ברא עולם עשיר ומגוון לשמחנו ולעזרנו. ועל מתנת יפות צריך להודות, גם אם הן זמניות.

טלפון לרבקה ולבקש לשוחח אתה בארבע עיניים. הן נפגשו בלי שאיש ידע. נאוה אמרה לה: "אני חייבת לדבר אתך על משהו מהעבר. יש לי חשד גדול שאת זו שהטרדת את אביטל. האם זה נכון?"

רבקה פרצה בבכי והודתה בכך מיד. סיפרה שהייתה במצב חברתי קשה וקנאה בחברותה עם אביטל. עם זאת, הבטיחה שזו הייתה מעידה חד פעמית ושבעקבותיה הלכה לטיפול ארוך וכיום היא אדם אחר לגמרי.

"ומה אתי?", שאלה נאוה ופתאום החלה לבכות בכי עמוק שנמשך למעלה ממחצית השעה. "לא הייתי צריכה לומר כלום", אמרה נאוה. "הכל היה שם בבכי הזה, הכאב, הבדידות, הכעס, חוסר הצדק. הכל היה שם. אבל בסופו של דבר הייתי צריכה לבחור בין להמשיך לכעוס ובין לסגור את העניין הזה. משום מה, לסגור את המעגל הזה - דווקא עם זו שגרמה לפגיעה הנוראה, היה סוג של תיקון, אפילו סוג של ניצחון.

"התקשרתי אליך כדי לומר תודה ושלא תרגישי לרגע שאולי חיבלת בשידוך. עשית את הדבר הנכון בייעוץ עם הרב וגרמת לי לתקן משהו מאד שבור בחיי, ועל כך אני חבה לך תודה כל חיי. אל דאגה, רבקה לא תדע לעולם שסיפרת עליה...". "תני לי להפתיע אותך", אמרתי.

"היא יודעת שרמזתי לך. לפני שהתקשרתי אליך, קיבלתי את הסכמתה לכך..."

השידוך אכן קם והיה. הזוג הקים בית לתפארת וגם המחוננים נראים מסתדרים היטב. רבקה נותרה חברתי הטובה, ונאוה קיבלה סופית את ההכרה החברתית, המאוחרת אמנם, שאכן לא היא זו שהטרידה. כולם סמכו על רבקה שלא היה לוקחת לבתה שוויגער שעשתה דבר כזה... איזה עולם מצחיק-עצוב יש לנו...

ואני, מלבד המסר החשוב על החובה שיש למחנכים לשים לב לתלמידים שאינם יכולים להגן על עצמם, למדתי משהו גדול על הצורך לדון כל אדם לכף זכות ולהבין שעיני בני האדם קצרות-רואי עד כדי עיוורון. ועוד דבר למדתי: על היכולת לסלוח ולמחול, יכולת שמסייעת לסולח - לא פחות מזה שפגע בו.

כל ספריו של הסופר חיים ולדר בהיברות שופר - 095-9551591 073-222-1250

מהעבר על האם שיגרם לה שלא לרצות את השידוך. זה כל מה שהתיר לי לומר. מעולם לא הייתי נבוכה ומבולבלת כמו אז. אוי לי מיצרי ואוי לי מיוצרי.

ואז הלכתי ועשיתי מעשה שעד היום אין לי מושג איך היה לי האומץ לעשות אותו. התקשרתי לחברתי רבקה וסיפרתי לה מה הרב אמר לנו לעשות. "תראי, את מהצד שלך עושה מעשה נאצל, אבל לא בטוח שזה הוגן לעשות זאת לנאוה. אולי היא לא הייתה רוצה להשתדך עם מי שעשתה לה כזה דבר? אני לא אתן לה פרטים, אבל כן ארמוז לה שיש לי מידע שיכול לגרום לה שלא להסכים לשידוך. לא רציתי לעשות זאת מאחורי גבך, לכן אני מודיעה לך את זה."

רבקה שתקה כמה שניות שנדמו כנצח, ולאחר מכן, להפתעתי, אמרה: "את יודעת מה? זה יקל עלי מאד. אני שמחה שאת הולכת לעשות זאת.

זה הדבר הנכון לעשות, אף שלדעתי הוא יוריד את השידוך."

זהו מה שעשיתי. התקשרתי לנאוה, התנצלתי על שלקח לי יומיים, ואז אמרתי: "תראי, נאוה, אני חייבת לומר לך שיש לי מידע מהעבר על רבקה, שאם תשמעי אותו, זה עלול לגרום לך שלא לרצות את השידוך."

"מידע מן העבר", אמרה נאוה. "זה יכול להיות רק דבר אחד."

שתקתי.

"היא זו שהטרידה את אביטל?"

שתקתי.

"היה לי חשד", אמרה. "אני שמחה שלפחות אני יכולה להיות בטוחה."

דיברנו חצי לילה. נאוה סיפרה עד כמה האירוע הזה שינה את חייה וכמה שבר את לבה ואת האמון שהיה לה בבני אדם.

"את מבינה", אמרה בכאב. "יש אנשים שפשוט נטחנים, שאיש אינו מתעניין ברגשות שלהם, באמת שלהם ובצדק שלהם."

בסיומה של השיחה הודתה לי נאוה על המידע שנתתי לה והבטיחה כי לעולם לא תעביר שאני זו שהעברתי אותו.

שבועיים לאחר מכן התקשרה נאוה: "אני לא רוצה שתשמעי זאת ממקום אחר. רציתי לספר לך שבני מתארס עם... בתה של רבקה."

הייתי בהלם.

נאוה סיפרה לי שהיא פשוט החליטה להרים

חיים ולדר
כחף בשליו אלה
על אנשים, תהליכים, רוע מול טוב אנושי, צביעות מול אמת, דעת ונפש, טיפשות ותבונה, הרס ובניה, מלחמות, מיתוסים ועוד...
ההכנסות לרפואת רפאל מזור ציבן טרומבלי (רחמי - עמל מילרס)
הספר בהזמנה טלפונית בלבד! 0799-148-999

העיתון הוותיק
מחלקת אמא של ארגון היברות - פועלת רבות להצלת עוברים העדתי ככם היום, את השמים ואת הארץ החיים והמות נמתי לפניך, הברכה והקללה; ובחרת בחיים - למען תחיה אתה וזרעך
מחלקת אמא לעזרה וסיוע: 073-2221333 052-9551591 kalina@htv.co.il
בס"ד עד היום זכינו להציל מעל-1600 תינוקות ונשים מסעות חיים
אם מישהו היה מנער אותי לא הייתי עושה את זה

צופן החיים

מקור השפה והכתב העברי

כיצד נוצרה לשון הקודש? ומדוע לא כל העולם מדבר באותה השפה?

במרוצת מאות השנים האחרונות, ניסו רבים לפצח את חידת השפה האנושית: כיצד נוצרה שפת הדיבור? מה גרם להתפתחותה של יכולת מופלאה זו הייחודית לאדם; להפיק מהפה צלילי קול, ולחברם יחדיו באמצעות השפתיים, הלשון, השיניים ושאר חלקי הפה, לסדרות של מילים ומשפטים שתוכן יצוק בהן?

גם כאשר לתקופת ראשית הדיבור האנושי, נבוכים החוקרים ומעלים אפשרויות שונות. מבוכתם נובעת בעיקר מתפיסתם המוטעית כי האדם אינו אלא בעל-חיים שהתפתח מבעל-חיים פרימיטיבי יותר. לכן אינם מוצאים ידיהם ורגליהם בשאלות: כיצד התפתחה מאליה, ביצור נחות, התשתית הביולוגית הכל-כך מורכבת הנדרשת לדיבור? מהו הגורם שעורר התפתחות זו? מתי לפתע החל היצור האנושי לדבר בשפה? מהי הסיבה לדמיון המפליא בין כל השפות האנושיות, ולדמיון בדקדוק של השפות הללו? ספרים ומאמרים רבים נכתבו בניסיון להשיב על שאלות כבדות משקל אלו. אולם כל האפשרויות שהועלו אינן מתבססות על עדויות מאותה עת עתיקה, ואף לא על הוכחות חד משמעיות. דבריהם אינם אלא בגדר תיאוריות והשערות, שגם לכשעצמן אין בהן כדי להניח את הדעת.

אולם בדינו, עם התנ"ך, נמצאת התשובה זה אלפי שנים לשאלות נכבדות אלו. התורה מלמדת אותנו כי השפה האנושית מוטבעת בטבע האדם משום נשמתו הרוחנית אשר נבראה דומה לבוראה בתחומים רבים, ככתוב: "וַיִּבְרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹקִים בָּרָא אֹתוֹ" (כידוע, האדם עצמו הוא האדם הרוחני שבתוך ה"לבוש" הנקרא גוף). וכשם שבבורא נמצא מה שנקרא אצלנו בשם אמירה ודיבור, ככתוב: "וַיֹּאמֶר אֱלֹקִים, 'וַיְדַבֵּר אֱלֹקִים', כִּךְ הָאָדָם קִיבֵל יִכּוֹלֵת זֶה."

התורה גם מפרטת שכל האנושות דיברה בשפה אחת עד חטא המרד במגדל בבל. במרד זה ניצלו בני האדם את האיחוד ביניהם לרעה, וגרמו בכך להתערבות על-טבעית שהביאה לבלבול השפה האחת שבקרבם. כך החל הפיצול בין קבוצות רבות דוברי שפות שונות. הנה לשון התורה: "וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת וְדַבָּרִים אֶחָדִים. וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקֶּדֶם, וַיִּמְצְאוּ

בְּקֶעֶה בְּאָרֶץ שְׁנַעַר וַיֵּשְׁבוּ שָׁם. וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ: הֲבֵה נִלְבְּנָה לִבְנִים, וְנִשְׂרָפָה לְשָׂרָפָה; וְתִהְיֶה לָּהֶם הַלְּבָנָה, לְאַבֵּן, וְהַחֲמֶר, הִיְהִי לָהֶם לְחֶמֶר. וַיֹּאמְרוּ הֲבֵה נִבְנֶה לָּנוּ עִיר, וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַשָּׁמַיִם...

וַיֹּאמֶר ה' הֵן עִם אֶחָד וְשָׂפָה אֶחָת לְכֻלָּם, וְזֶה הַחֲלֹם לַעֲשׂוֹת. וְעַתָּה לֹא יִבְצֵר מֵהֶם כֹּל אֲשֶׁר יִזְמוּ לַעֲשׂוֹת?"
הקודש ברוך-הוא פונה לשלוחיו המלאכים ואומר להם:
"הֲבֵה נִרְדָּה וְנִבְלָה שָׁם שְׂפָתָם, אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמְעוּ אִישׁ שִׁפְתֵי רֵעֵהוּ. וַיִּפֹּץ ה' אֶתֶם מִשָּׁם עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ, וַיַּחְדְּלוּ לִבְנֵת הָעִיר. עַל-כֵּן קָרָא שְׂמָהּ בְּבֵל."

בבל

מכאן שמקור השם העתיק "בבל", הוא בלשון הקודש, מלשון בבלול ובלילה. ולימים כינו אנשי בבל את שם אילם "בל", מבלי לדעת את מקורו העברי של שם עירם, אשר על שמה נקרא האילל. ומכאן קצרה היתה הדרך לכנות את שמות נכבדיהם בשם: "בלשאצר" הלא הוא המלך הבבלי השלישי לאחר נבוכדנאצר, או "בלטשאצר" - הכינוי שניתן לדניאל. לאחר פיזור העמים בוני מגדל בבל, נדד השם האיללי "בל" והגיע בשינוי קל למחוזות רחוקים - בשם "בעל". כמו: "בעל צפון", "בעל מעון", "בעל פעור", "במות בעל", "קקית בעל" ועוד. כי שם בלל ה' שפת כל הָאָרֶץ, וּמִשָּׁם הִפִּיצָם ה' עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ." הרי לנו עדות התורה כי מבריאת אדם הראשון ועד דור מגדל בבל, דיברה כל האנושות בשפה אחת.

ואיזו שפה היתה זו? משמות בני האדם בדורות שקדמו לדור מגדל בבל עולה בבירור שהיתה זו השפה העברית הנקראת לשון הקודש: אדם הראשון נקרא בשם אדם משום שגופו נברא "עֶפֶר מִן הָאֲדָמָה", והרי "אדמה" היא מילה בלשון הקודש. חוה נקראה כך משום היותה "אם כָּל חַיִּי". קין, מלשון "קניתי איש את ה'". שת, מלשון "כי שת לי אלוקים זרע אחר תחת הבל, כי הרגו

קין". נח, מלשון "זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידיו". שמות אלו, כולם נגזרים מלשון הקודש. וכן אמרו חז"ל במדרש על הפסוק שבפרשת בריאת אדם וחווה: "לזאת יקרא אשה, כי מאיש לקחה זאת": "לשון נופל על לשון [אשה - מאיש]. מכאן שנברא העולם בלשון הקודש".

"נברא העולם - בלשון הקודש". זהו יסוד ההבדל רב-המשמעות שבין לשון הקודש לשאר השפות. לשון הקודש היא שפת הדיבור היחידה אשר מקורה בבורא היקום, ובה ברא את העולם - באותה שפה ובאותן מילים המופיעות בתורה בפרשת הבריאה.

בתלמוד ירושלמי מבואר שהשימוש האנושי בשפתו של הבורא נרמז בפסוק: "וַיְהִי כָל הָאָרֶץ שְׂפָה אֶחָת": "שהיו מדברים בלשון יחידו של עולם, בלשון הקודש". כלומר, מלבד ביאור פשט הפסוק, שהיו מדברים בשפה אחת, ברובד העמוק יותר נרמז במילים "שפה אחת" באיזו שפה דיברו: בשפה האחת שהיא שפת יחידו של עולם. ואכן כותבים חכמי הקבלה במקומות רבים כי באותיות העבריות טמונות הארות וכוחות רוחניים אשר הוטבעו בהן על ידי האלוקים, ובאמצעות צירוף אותם כוחות ברא את עולמו (מעין הנוסחאות בכימיה, בהן צירופי רכיבים שונים על פי נוסחאות שונות יוצרים מהויות ומציאויות שונות). לכן, בניגוד לכל השפות שהן **הסכמיות** וניתן להוסיף בהן מילים על פי הסכמה אנושית, לשון הקודש היא **מהותית**. כלומר, במילה עצמה טמונה מהות הדבר הנקרא בשם זה, ולכן על כל מילה להיות מורכבת מאותיות מסויימות דווקא, על פי התוכן האמיתי של כל אות, כאשר צירוף כל הכוחות יחדיו יוצר את אותה מציאות שמילה זו מבטאת. ואכן, אין בשפות אחרות אותה מהות פנימית המסבירה את עומק משמעות המילה, ברמה המשתקפת בלשון הקודש, בה נברא העולם. משום כך כל עצם או עניין נקרא בלשון הקודש "דבר", או "חפץ". "דבר" - מלשון דיבור, לפי שנברא בדיבור מוגדר המבטא את מהותו. "חפץ" - לפי שעצם קיומו תלוי ברצון, בחפץ האלוקי, שיתקיים.

לרכישת ספר הצופן ושאר ספרי הרב זמיר כהן, חייגו להיזכרות שופר: 073-222-1250

יש לך חברים? יש לך סלון בבית? יש לך קו לאמון?

לא צריך שום דבר למעבר!

אל תשאל מה ה' עשה עבורך תשאל: מה אני יכול לעשות בשביל ה'?

רבני הידברות ישמחו להגיע לביתכם, לחוג בית מחזק ומעשיר שבו ירצו בפניכם ובפני מכריכם על יהדות, אמונה, שאלות בהלכה, וכל מה שיעניין אתכם. חייגו: 073-222-1290 ואחד מרבני או ממרצי הידברות בדרך אליכם לחוג בית ללא עלות

הידברות בשטח

כיצד הגיעה שופטת בית משפט השלום אל כנס הידברות?

ניר גרמי, סמנכ"ל הידברות, בטור על פעילות הידברות ומקרים מיוחדים שבהם נתקל במהלך מסעות הארגון בארץ ובעולם. והפעם: כשבתוך קהל הנשים היתה גם שופטת

היא אמרה. אבל הצלחתי לשכנע אותה שלא תדאג, ושיצא לה רק טוב מזה. ואכן, עליתי בחזרה לבמה וסיפרתי לנשים על השופטת שנמצאת ביניהן.

איך הגיעה השופטת לנופש של הידברות? פשוט מאוד, ליד הנופש התקיים כנס של שופטים... האישה הזו עזבה את כנס השופטים - בשביל להיכנס לנופש הידברות ולשמוע את ההרצאות.

תוך כדי שיספרתי על כך לנשים, נזכרתי בדבר נוסף: אחיו של הרב זמיר כהן הוא הרב זבדיה הכהן - ראש אבות בתי הדין בתל אביב. מידי פעם עורכים במדינה כנס של שופטים ושל דיינים יחד, כנס שעוסק במשפט העברי וכדומה.

לפני זמן מה הייתי במלון קריית יערים, בנופש של נשות הידברות. בזמן שדיברתי מול הקהל, ראיתי אישה אחת כבת 35, שלא נראתה קשורה ממש לקבוצה. רוב הנשים באותה קבוצה היו נשים דתיות, והיא לא נראתה כזו. הרב בצרי, שהיה איתי על הבמה, אמר לי בשקט שמדובר בשופטת בבית משפט השלום.

בהמשך ירדתי מהבמה וניגשתי אליה. "האם את באמת שופטת בבית משפט השלום?", שאלתי אותה, והיא אישרה. שאלתי אותה אם אוכל לספר על כך לנשים שנמצאות במקום. "זה חיזוק מדהים, שהנשים שנמצאות כאן יראו מה הידברות עושה, ועד לאן היא מגיעה". אבל האישה סירבה. "אני לא לבושה כדתייה, אני מתביישת",

הרבה מאוד שופטים ניגשים בכנסים הללו לרב זבדיה, ומבקשים ממנו למסור דרישת שלום לאחיו, לרב זמיר כהן. "הוא עושה הרבה טוב בהידברות", הם אומרים לו. הרב זבדיה מתפלא על כך: "גם אתה צופה בהדברות?!". אכן, אין ספור מעם ישראל באשר הם, מחכימים מן ההרצאות האינטלקטואליות, שומעים הרצאות תורניות ונהנים מתכני היהדות האיקוניים. מדהים לאן הידברות מצליחה להגיע.

חתוך הידברות

בניסי כנסים (ב')

איך הסתיימו החיים החשאיים של בני הזוג מהמרכז?

לצפות גם למחרת. ובשבוע לאחר מכן. השיעורים של רבני הידברות הפכו לחלק מסדר יומה. כמובן שאור, בעלה ה"חילוני", לא ידע חלילה מזה שרעייתו מתחילה לשמור מצוות.

כך בכל יום התנהל סדר יומם המסתורי. הוא יוצא לעבודה, היא ממחרת לסלון. הוא מתפלל, וגם היא. הוא שומע שיעור תורה, והיא מאזינה להרצאה.

אחרי הצהריים, שניהם נפגשים בבית, שכביכול אסור לתורה להיכנס אליו.

באחד הערבים חל מפנה בעלילה. מודעות ענק שנתלו בחוצות העיר בישרו על כנס של הידברות.

"אור, בא לך ללכת לכנס?", היא שאלה אותו באמצע ארוחת הערב. הוא נדרך. "שוב היא בודקת אותי", הוא חשד. "מה פתאום!", אמר לה וחידד, "נראה לך שזה עדיין מעניין אותי?".

"אולי בכל זאת?", היא לא ויתרה. והוא בשלו. "אני לא בעניין הזה".

בסוף, אחרי כמה וכמה בקשות, הוא נשבר. "נלך ביחד", אמר לה.

תוך כדי הכנס הם הביטו אחד בשני מרחוק, והמבט בעיניים שלהם אמר הכל. הם ביחד זוה. בסוף הערב, הם ביקשו להיות שותפים להידברות. "איזו ברכה נבקש מהבורא בזכות הדבר הגדול שעשיתם?", נשאלו.

"כבר הרבה שנים שאנחנו רוצים לך", הם אמרו בעיניים דומעות. בסוף ה"מי שברך" הקהל הנרגש ענה "א-מ-ן!!! כל כך חזק, עד ש'ר' אבנר שם טוב, שהנחה את הערב, אמר בחיוך "כזה אמן, זה כבר

אור רכש תפילין מהודרות, והתחיל להניח מדי בוקר. בשבת, במקום לעלות לרכב ולצאת עם אשתו, נורית, הוא מצא תירוצים להישאר בבית. יום אחד היא באה אליו בפנים כעוסות.

"לא מעניין אותי השטויות האלה", אמרה לו כך, בפשטות, "אני התחנתני עם אור, ישראלי, שפוי, חילוני, שלא יודע לא תורה ולא מצוות ולא שום שקשוק. לא עם דוס ששומר לי מצוות בבית".

הוא היה מבוהל, מצא את עצמו קרוע. מצד אחד יש להם זוגיות טובה במשך כמה וכמה שנים, מצד שני, הוא כל כך נמשך אל הרחובות.

"אין בעיה", הודיע לה בסוף, "לא תהיה יותר יהדות בבית".

למחרת הוא יצא לעבודה כרגיל. לא תפילה ולא תפילין. מה שהיא לא ידעה, זה שדקה אחרי שהוא נכנס למשרד, התפילין יצאו מהתיק שלו, ובהתרגשות הוא החל את ברכות השחר.

אור סיגל לעצמו כמו חיים כפולים כאלה. במשרד הוא שומר מצוות, מברך, מקפיד על ההלכה. בבית, כל מה שיכול להיות גלוי לעין, לא קיים. "היה חילוני בביתך, ויהודי בצאתך".

נורית נרגעה. סוף סוף האיש שאיתו היא התחנתה חזר לעצמו, במקום לחזור בתשובה.

ערב אחד זה קרה. היא ביקשה לצפות בתוכנית ששודרה בערוץ 10. לקחה את השלט וביקשה להעביר ערוץ, אבל אז השלט נפל לה מהיד, היא זינקה אחריו ובטעות... דרכה עליו.

הלחיצה של הרגל על השלט, העבירה לערוץ 97. כן, הידברות...

מסקרנות, היא צפתה בכמה דקות של הרצאה של הרב זמיר, שהפכה לכמה שעות. היא המשיכה

לא ילד, זה תאומים". קצת יותר משנה לאחר מכן, בשבת הידברות בכינר, התהלך זוג הורים. האב עם זקן, רעייתו עם כיסוי ראש מהודר, וסביבם משתובבים בן ובת. "כן, זה אנחנו", הם אמרו לרב שם טוב. "כנראה שבאמת ה'אמן' הזה היה שווה תאומים, שנולדו לנו בטבעיות, בחסדי שמיים בלבד".

הסיפור הזה צמרר אותי. כל חלק בו היה מרגש בפני עצמו.

"ובתמונה הזו", אמר לי הרב אופיר, "רואים שהישועה לא נגמרה. הם זכו לרכוש בית משלהם, וזה הרב בצרי עם הילדים בחנוכת הבית".

העיניים שלי בהו באוויר. לא השתחררתי מהרושם.

רק הקול שלו העיר אותי: "אז הולכים לארגן כנס ענק?".

מדור זה מביא סיפורים קטנים על מעשים גדולים, המצויים ביומנו של שלמה, המזכיר הכל יכול של הידברות. הוא נמצא תמיד מאחורי הקלעים, אין פעם שהוא לא זמין, אין בעיה שהוא לא יכול לפתור. העיניים שלו רואות הכל, והלב שלו אוגר כל כך הרבה סיפורים. אם יש לכם מה לומר לשלמה או שאתם צריכים עזרה כלשהי פנו אליו במייל Shlomo1@htv.co.il

ילקוט יוסף

הלכות ברכת המזון

איך מגיעים למניין 100 ברכות בכל יום? ואיך משלימים את הברכות החסרות בשבת וביו"ט?

ז. זקן, צריך לעמוד בפניו, אפילו באמצע הברכה. ו. צריך לשבת בעת שמברך ברכת המזון, בין אם אכל כשהוא עומד. ובין אם אכל כשהוא יושב. ולא יסב בעת שמברך, שהוא דרך גאווה, אלא ישב באימה. ואסור להלך ולברך, ואף בברכת הטוב והמטיב אין להלך ולברך. והוא הדין בברכה מעין שלוש, שצריך לאומרה מיושב. ז. אסור לברך ברכת המזון ולעסוק במלאכתו, ולכן אין לסדר את הצלחות והשלחן בעת שמברך ברכת המזון. וצריך להחמיר בזה גם בברכה רביעית, כדי שלא יבואו לזלזל בברכה זו. ומכל מקום בשאר הברכות שהם מדרבנן אין איסור לעסוק במלאכתו בעת שמברך, אם יכול לכוון למה שאומר. ואף על פי כן הנכון הוא להיזהר בזה גם בברכות דרבנן.

ח. בדיעבד אם בעת שברך ברכת המזון עסק בסידור השלחן, יצא ידי חובת הברכה, דלא גרע משיכור שעבר וברך ברכת המזון שיצא ידי חובה.

- חוזר לראש ברכת המזון.
ד. המברך ברכת המזון או ברכה מעין שלוש, ושמע קדיש או קדושה וברכו, אין לו להפסיק ולענות באמצע, שדינם כדין העומד בתפלת "שמונה עשרה". אבל בברכה רביעית, שהיא ברכת "הטוב והמטיב", יפסיק לענות לקדיש ולקדושה, כדן האוחז בקריאת שמע וברכותיה.
וכל שכן שהמברך שאר ברכות דרבנן הארוכות, כגון ברכת "אשר יצר", "בורא נפשות", ו"אלהי נשמה", ושמע קדיש או קדושה, שיש לו לענות עמהם, שדינם כדן ברכות קריאת שמע, ובלבד שיתחיל בברכה, דהיינו שאחר שאמר ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם, המשיך קצת מהברכה, וכבר חלה הזכרת ה' על הברכה. אבל אם התחיל בברכה ואמר ברוך אתה ה', ושמע קדיש או קדושה קודם שיתחיל בברכה עצמה, אין לענות לקדיש ולקדושה. והוא הדין בזה בכל ברכות הנהגין וברכת המצוות. אבל בברכות קצרות אין להפסיק בהם כלל לדברים שבקדושה.
ה. המברך ברכת המזון, ונכנס לחדר חכם או

א. קודם שיברך, יכוון לצאת ידי חובת מצוה מן התורה, שהרי מצוות צריכות כוונה. ואם לא כיוון כן להדיא - יצא, שמסתמא דעת האדם לצאת ידי חובה.
ב. יש להיזהר שלא להפסיק באמצע ברכת המזון בדיבור, ואף לא בשהייה, וכל שכן שיש להיזהר שלא לדבר שיחה בטלה ולשהות שיעור שיכל לסיים את כל ברכת המזון. ואף באמצע הרחמן טוב ונכון להיזהר שלא לדבר דברים בטלים שלא לצורך. ומכל מקום, מעיקר הדין אין איסור לדבר לצורך באמצע הרחמן, כיון שאמירתו אינה אלא מצד המנהג. אולם אם מברך על הכוס, אין לו לדבר גם באמצע הרחמן. ופשוט שמוותר לענות לקדיש ולקדושה ושאר אמנים באמצע הרחמן.
ג. אם נרדם באמצע ברכת המזון, וכשהתעורר אינו יודע באיזו ברכה עומד, חוזר לתחילת הברכה שיש לו בה ספק אם אמרה. והיינו, אם ברור לו שחתם הזן את הכל, ונסתפק אם סיים ברכת על הארץ או סיים ברכת בונה ירושלים, חוזר לנודה לך וכו'. ואם נסתפק אם חתם הזן את הכל או לא

הרב רונן חזיה

לימוד נ"ך

חטאו של עכן

כיצד נענש עכן על חטאו, ומה התרחש במעמד העונש? וגם: מתכוננים לכיבוש העי. יהושע פרקים ז'-ח'

יהושע שלח שליחים שירוצו ויביאו את החפצים, לפני שבני שבטו [שבט יהודה] יעלימו אותם ויכחישו את הענין. יהושע זרק את החפצים הללו לפני הארון ואמר: "ה', בגלל אלו ומותו אנשים מיישראל?". יהושע לקח את עכן ואת כל בהמותיו ורכושו, בקש ממשפחתו שיבוא לראות איך אביהם נענש כדי לזעזעם, לקח אותם לעמק ואמר לו: "עכן, אתה השחתת מאד את ישראל, לכן ה' ישחית אותך היום!" כל העם רגמו אותו ואת בהמותיו באבנים כדן מחלל שבת, שכן מלחמת יריחו היתה בשבת והוא חלל את השבת כשלקח את החפצים הללו. אחר כך, שרפו אותו יחד עם כל רכושו, והקימו על קברו גל אבנים גדול. המקום נקרא: "עמק עכור" על שם המקרה, ונבך סר כעסו של ה' מעל ישראל.

ה' הנחה את יהושע איך לכבוש את העי - ה' חזק את יהושע, בקש ממנו לקחת את כל תיילי ישראל ולהלחם בעי. ה' הבטיח לתת אותם ביזו ובקש ממנו שאחרי הכבוש ישרפו את העי כמו ששרפו את יריחו, אבל את השלל יקחו לעצמם ולא יחרימו שוב כמו שעשו ביריחו. ה' הנחה אותו שישש "אורב" מאחרי העיר, וכמו שנואה בהמשך. למנוי לחוברת "5 דקות נ"ך ביום" חייגו 04-682-1053

יהושע גילה את החטא והענישו - יהושע העביר את השבטים מול החשן, והאבן של שבט יהודה כהתה. הוא הפיל גורלות עד שהגיע לעכן. עכן התחיל לבזות את יהושע ואמר: "בגורל אתה בא עלי? הרי גם אם יפילו גורל בינה לבין אלעזר הכהן הגדול - אהד מכס יצא אשם!" אמר לו יהושע: "עכן חביבי, אל תוציא לעז על הגורל, כי בו עתידה הארץ להתחלק, תודה בפעשה שעשית ותספר בדיק מה עשית?" עכן ראה שבני שבטו מתאספים למלחמה מול אחיהם ואמר: "מוטב שאמות אני לבדי ולא יהרגו אלפים מיישראל". הוא אמר ליהושע: "חטאתי ולקחתי מהחכם, גם במלחמות הקודמות שהיו עם משה רבנו וגם כעת. כשהיינו ביריחו ראיתי גלימה משפחת השיכת למלך בבל, לשכן כל מלך היה בונה לו ארמון בארץ ישראל, וכשהיה בא לבקר - היה לובש את הגלימה הזו! ראיתי גם מאתים שקלי כסף, ובדיל ארוך של זהב, לא התאפקתי, לקחתי אותם והם כרגע מטמאים באדמה בתוך האהל שלי".

יהושע התפלל לה' - יהושע וזקני ישראל קרעו את בגדיהם, נפלו על פניהם לפני ארון ה' והעלו עפר על ראשם. יהושע צעק לה': "ה'ה עדיף שהיינו נשארים מעבר לירדן, ולא עוברים אותו לפול ביד העמים. הרי עכשו, כל העמים ישמעו שהבסנו ויבואו להלחם בנו, וגם שמך עלול להתחלל, כי יגידו שאין לך יותר כח".

ה' גלה ליהושע על המעל, ובקש להשמיד את החוטא - ה' אמר ליהושע: "קום, למה אתה נופל על פניך? עם ישראל חטאו! עברו על השבועה, גנבו מרכוש יריחו בסתר כאלו איני רואה אותם, והחביאו בין פליהם. בגלל זה, לא אעזר להם יותר לנצח את אויביהם. כל עוד שלא ישמידו את החוטא מתוכם - יפסידו! תאמר לעם שיהיו מוכנים למחר, כל שבט יעבור לפני החשן, והאבן ששיכת לשבטו של החוטא - תכהה. אחר כך, תפיל גורלות בין המשפחות של אותו שבט, ואחר כך בין בתי האב ואחר כך בין הגברים - עד שתגיע לחוטא, וכשתמצאנו - תשרף אותו ואת כל רכושו באש.

שנת פרשת כי תצא
י - י"א אלול | 1-2/9

בהשתתפות הרב יצחק פנגור והסטנדאפיסט ר' שמעון פריץ

לקראת השנה החדשה
ארגון 'הידברות' מזמין אתכם לשבת מרוממת במלון היוקרתי "כינר גליל"

הבטיחו מקומכם: 073-2221-270

יונתן רזאל: "אני לא חי את המדיה. ובמידה רבה, זה מה שמחבר אותי"

אבנר שאקי ביקר בסטודיו הציורי של יונתן רזאל בנחלאות, ושמע כיצד לרבינו תם יש זכויות יוצרים על הביטוי "נווה תלאות"

זוהי שיר 14. אבל תשמע, זה ממש קטע. גם את 'והיא שעמדה' לא הערכת נכון. ממש לא חשבתי שהוא יהיה להיט. כתבתי אותו מהלב, בקושי השמעתי אותו לאנשים, ויום אחד השמעתי אותו אברך, והוא דווקא התלהב. ואז ניגנתי אותו עם שוואקי, וברוך ה' קרה מה שקרה. אגב, זה קרה גם עם 'קטונתי'."

במה שונה האלבום הקרוב שתוציא מכל מה שעשית לפני כן?

"בתקליט הזה יש כמה שירים יותר אתניים, טיפה יותר עם אלמנטים מזרחיים. ובאלבום יהיו גם שירים מאוד שמחים. זה חוזר למקומות מוקדמים בילדות שלי, בשכונת נחלאות. חוזר לדברים שגדלתי עליהם. קילפתי את עצמי, והגעתי לדברים יותר קדומים אצלי. הנשמה והגוף שלי רצו לעשות משהו חדש, משהו שלא עשיתי עד כה. לא להביא עוד מאותו דבר. אגב, אגיד לך סוד - אני מרגיש שזה עוד לא לגמרי קרה, אבל זה קרה מספיק כדי להוציא אלבום. דווקא בשיר הראשון שהוצאנו זה לא מורגש ה'חדש' הזה, אבל בשאר האלבום בהחלט כן. יהיו שירים מאוד שמחים באלבום הזה. דברים שלא שמעו ממני עד כה."

פרט כמה שיותר על המקום של הקב"ה בעשייה שלך. כמה הוא משפיע עליך?

"וואו. מאה אחוז השפעה. בכל מכל כל. קודם כל, אני תמיד חושב אם מה שאני עושה משמח את ה', אם זה עושה לו נחת רוח. שנית, אני מרגיש שכל דבר שקורה לנו זה בסיעתא דשמיא. אם אני לא מרגיש ממש בקדושה, אני לא מרגיש שאני יכול ליצור. אני רוצה להיות סוג של צינור לאור של התורה, לאור של ה'. וכמובן שאפשר וצריך עוד להרחיב בעניין זה."

רבים מקוראינו הם בעלי תשובה. מה תרצה לספר על התשובה שלך?

"קודם כל, אני לא בעל תשובה קלאסי. המשפחה שלי חזרה בתשובה כשהייתי ילד, ועברתי תהליך תשובה מאוד חזק בתור ילד. אחר כך הייתי דווקא בתיכון חילוני, הלכתי לצבא, וחיפשתי את עצמי בתוך כל זה. מצד שני, מכיוון

ת אחת התכונות הבולטות באישיותו של יונתן רזאל, הלא היא הארת פניו לכל אדם וצניעותו המיוחדת, ניתן לזהות עוד לפני שפוגשים בו; הסטודיו שלו, בו יצר וחצב מלבו רבים משיו, שהגיעו ככל הנראה לכל בית יהודי בעולם, הוא למעשה חדר דל, קטן מידות אך חם ומסביר פנים, המצוי בקומתו התחתונה של בניין עתיק ומטלנפול בשכונת נחלאות הנה-ירושלמית, ששמעה וקסמה נודע למרחוק.

החדר, כמשל לרזאל עצמו, מבקש להיחבא אל הכלים, מוציא מתוכו בעוצמה שקטה ואמיתית, דברים גדולים וקדושים. והוא, צנוע שכמותו, אינו מתהדר ומתנשא בחיצוניותו - אך תוכו רצוף אהבה ממנגינות ירושלים.

מה עניין השם "נווה תלאות" - שם השיר הראשון שהוצאת מאלבומך השלישי?

"האמת שזכויות היוצרים של הביטוי 'נווה תלאות' שייכות לנכדו של רש"י - רבינו תם. הוא כותב זאת בספר 'דרך הישר'. הוא ממש משתמש בו בעצמו. כתבתי את מילות השיר עם הרב שלי, הרב יצחק קיאלני, והוא הציע את השם. 'נווה תלאות' הוא למעשה כינוי ותיאור לעולם שלנו, לעולם הזה. כל אדם חווה תלאות, ואני מקווה שהשיר הזה יאיר להרבה אנשים בשעה שהם ירגישו שהם מצויים בחשיכה."

למה לקח לך יחסית זמן רב להוציא את האלבום החדש?

"מקובל לומר שיש שני סוגי יוצרים בעולם - כאלה שהיצירה זורמת להם במהירות ובקלות יחסית, וכאלה שהיצירה היא מאבק עיקש עבורם. ואני לגמרי מהסוג השני. אצלי הכתיבה וההלחנה מלוות במאבק תמידי, בניסיון לדייק, להגיד משהו חדש, משהו שלא אמרתי, משהו חשוב. ועם זאת, אני רוצה לומר שהשיר הזה הגיע אלי במכה אחת. בבום. זה היה מאוד עוצמתי."

לדעתך "נווה תלאות" הוא השיר הכי טוב, שהיה הכי כדאי להוציא ראשון?

"אתן לך סקופ. הרבה שנים אספתי חומרים, והשיר הזה, נווה תלאות, לא היה הכי נחשב בעיניי. היו לי 14 שירים שתכננתי לאלבום,

שהיו תקופות שבהן עזבתי את התורה חלקית, וגם כשחזרתי בתשובה בתור ילד זה לא היה בצורה 'מקצועית', אז במובן מסוים אני כן רואה את עצמי כבעל תשובה. פשוט ניסיתי למצוא את הדרך שלי בעולם התורה, את המקום שלי. את הקשר האישי שלי עם ה'. זה לקח זמן. ואני כל כך מודה לאל ושמח שבסוף זה קרה, וקרה טוב."

עד כמה אתה מתייעץ עם רבנים לגבי הדברים שאתה עושה? עם מי אתה מתייעץ? וכמה זה חשוב בעיניך?

"אני מתייעץ המון. ואני חושב שזה מאוד מאוד חשוב. יש לי רב אישי, הרב יצחק קיאלני, שאני ממש חי איתו. ויש גם את הרב גנץ, שאני לא עושה שום דבר בקריירה שלי בלי להתייעץ איתו. וגם רבנים נוספים, אם צריך. להתייעץ עם רבנים זה חשוב לכל אדם, אבל אני חושב שזה חשוב במיוחד לבעלי תשובה, מכיוון שיש המון דברים שברורים וידועים למי שגדל בעולם התורני והוא מונח בו, אבל לבעלי תשובה, ובמיוחד לאנשים שעוסקים בעולמות שיש בהם סכנה רוחנית גבוהה יותר, הם לא ידועים - ומאוד חשוב לדעת אותם. וברור לי שלאנשים שהקדישו את חייהם ללימוד התורה, ולבירור רצון ה', יש דעת רחבה ונכונה, ויש להם סיעתא דשמיא לתת עצות נכונות, ועל ידי כך לכוון בדרך הישר אנשים שעיקר כוונתם זה לעשות נחת רוח לה'."

שאלה אחרונה לסיום. איך בתור אחד שמופיע בתקשורת, שחי במידה רבה את חיי העולם הזה, שעוסק בדברים ציבוריים, שפונה להמוני אנשים, מסתדר בלי אינטרנט, בלי סמארטפון, בלי להיות מעודכן?

"האמת שאני חי בלי אינטרנט בכלל. יש לי רק מייל. אין אפשרות להיכנס מהמחשב שלי לשום דבר אחר. אין לי אינטרנט, אני לא קורא עיתונים, לא שומע חדשות. אני לא חי את העולם הזה של המדיה. ובמידה רבה זה מה שמחבר אותי. זה מחבר אותי קודם כל לה' יתברך, וכמובן גם לעצמי, למשפחתי וכו'."

073-222-12-30

ניצבים על פרשת דרכים?
מתחזקים וזקוקים ליעוץ והדרכה?
אנחנו כאן בשבילכם,
במחלקת יעוץ והכוונה בהידברות

הידברות ציילדים

ילדים מספרים
חיים ולדר

בר מצוה של מלאכים (ב')

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך אמא שלי חלתה, ואיך זכינו לקבל עזרה

שבהן היתה המחלה של אבא, של אח או של אחות. המכנה המשותף לכלנו היתה ההתמודדות.

כשהגעתי לגיל שטים עשרה וחצי, החלו לחגוג בכתתי מסבות בר מצוה. השתתפתי בכלן, נהנית, שרתי "גראמען", אך ככל שהתקרר תאריך בר המצוה שלי, נעשיתי מדאג. איש לא דבר אתי על בר המצוה שלי. אולי זה נראה לכם מוזר, אך לגבינו באותה תקופה זה לא נראה מוזר כלל. במשך שנים לא ידענו היכן נהיה בשבת ומי יהיה אתנו. ידענו שאת אבא רואים רק אם נשארים ערים עד מאחר, וגם זה לא בטוח, ובמשך שבועות ארוכים ראינו את אמא רק בבקורים בבתי חולים. ידענו שהולכים לקפת חולים לבד, ואספת הורים היא ענין ששיך רק לחברים. במצב כזה לא פלא שאיש אינו זוכר תאריך יום הולדת של ילד, גם אם מדובר ביום ההולדת ה-13, שהוא לא סתם יום הולדת, אלא תאריך מיוחד ויחיד במינו הקרוי בר מצוה.

חדשים היה הרב חגיגי צולק עולה לביתנו ומעודד אותנו. נקשרנו אליו מאוד. כשהיינו מבקרים את אמא בבית החולים, נעזרנו גם בן באנשי "עזר מציון". הם ספקו אכל מבשל לאבי ולאחותי הגדולה, שישבו ליד אמא, ובשביילנו הילדים דאגו לקלטות ולדיסקים.

בכל חג היינו מקבלים מתנה אישית. על כל מתנה היה כתוב שם הילד המקבל. קשה לי להסביר כמה זה תרם לנו. מדי פעם הזמינו אותנו לטיולים, ופעמים בשנה היינו מזמנים ל"נפש משפחות" בבית מלון. בדרך כלל היתה אמי משתחררת מבית החולים

ונמצאת אתנו כמה ימים. היו אלה ימים חגיגתיים שלא אשכח לעולם. האמת היא שחוץ מההנאה הרגילה שיש בטיולים ובנפש, עצם השהיה יחד עם משפחות רבות שמצבן דומה נתנה לנו כח שקשה לתאר. במהלך השנים הפכנו, כל בני המשפחות, למעין משפחה גדולה. היו משפחות

מאותו היום חל שנוי יסודי בביתנו. לבית הגיעו מתנדבות שסייעו בקוי הבית ובבשול. הבכירה שבהן תפקדה כמו אמא ממש והפעילה אותנו כפי שאמי היתה נוהגת לעשות. זו היתה הצלה של ממש למשפחה.

לאחר תקופה שבה אמי מבית החולים, אך עדין היתה חלשה מאוד. במשך שלש שנים חיינו כמו שאומרים "בצל המחלה". אמי התאשפזה לתקופות, קבלה טפולים ושבה עיפה וחלשה. אחר כך התאוששה, ואז שוב התחילו טפולים.

אני מאחל לכם שאף אחד מכם לא יעבר את מה שעברנו. חוץ מהקאב על אמא שסובלת והפחד

ממה שיהיה, החיים משתנים לגמרי. אין סדר של בית, אין אמא שתעיר אותך לבית הספר ותחכה לך כשאתה שב ממנו. קשה לי לתאר עד כמה זה קשה.

מצד שני, נשות "עזר מציון" היו שם וסייעו לנו, ואחת לכמה

בדיחות לילדים

מטופל: ד"ר, אני מודאג, זה הניתוח הראשון שלי.
רופא: אל תדאג, זה גם הניתוח הראשון שלי...

מי קופץ גבוה יותר - פיל או עמוד חשמל?
פיל, כי עמוד חשמל לא קופץ.

אם שמן זית עשוי מזית,
ושמן תירס עשוי מתירס -
ממה עשוי שמן תינוקות?...

מוכר: מבצע! 2 בייג'לס ב-20 ₪!
לקוח: כמה עולה בייג'ל אחד?
מוכר: 15.
לקוח: אז תן לי את השני...

מה בפרשה?

פרשת עקב

שלום ילדים! גם בפרשתנו ממשיך משה רבנו לדבר אל עם ישראל. הוא מספר להם על הברכות שיזכו להן אם ישמרו את מצוות ה', ומזכיר להם את יציאת מצרים ואת ההליכה 40 שנה במדבר, עם כל הניסים שנעשו להם בזמן הזה. משה רבנו מספר על הייחודיות של ארץ ישראל ועל כל הטוב שמצפה בה לבני ישראל. בהמשך מזכיר משה רבנו לבני ישראל את כל החטאים שעשו בשנותיהם במדבר, כמו חטא העגל שבעקבותיו נשברו הלוחות הראשונים, חטא קברות התאוה ועוד. לאחר מכן מתארת הפרשה את פיסול לוחות הברית ואת בניית הארון, ואת המסעות שעברו בני ישראל עד לפטירתו של אהרן הכהן. לקראת סוף הפרשה מבקש משה רבנו מבני ישראל לאהוב את ה' ולשמור את תורתו ואת מצוותיו, ומבטיח להם שאם ישמרו את המצוות, כל ארץ ישראל תהיה שייכת להם.

ערכת הספרים במחיר מבוטא מיוחד, לשבוע הקרוב בלבד !!

לפרטים והזמנות חייגו:
073-222-12-50
shops.hidabroot.org

4 אמון
דקלה יוספסברג יחסי הורים-ילדים בגישת שפר שכבר הביאה שמחה לעשרות אלפי בתים בישראל, ומציעה מענה למצוקות במשפחה המודרנית.

3 סודות של חינוך
הרב אפרים אורשלימי ספר חדש ומצוין נבחרים בחינוכם של הילדים.

2 הייתי פעם ילד
שרי וולך ולאח פריד חינוך ילדים הוא אתגר מסוכן מזה שציפיתם לז' ספר הדרכה להורים במתכונת ייחודית שישביח את ההורות שלכם בכמה רמות!

1 שלא תלך לאיבוד
ט. הניג ספר מרתק על התמודדות ודרכי טיפול בילדים עם קשיים רגשיים, לימודיים, התנהגותיים, ריכוז וקשב, שונות גופנית, ואי כשירות חברתית.

ערכת ספרים מיוחדת לחינוך ילדים והכנתם לשנת הלימודים החדשה

כי אשמרה שבת

כתיבה: ה. פאר / ציור: טובהלה

באדיבות **מסמך** לתבועת תמונים 052-7133296

המשך בשבוע הבא...

אחת שאלתי

הרב ארז חזני

תפילה בביתן הטלפון הציבורי

היהודי שהסתובב באזור נוכרי, רצה להתפלל מנחה, אך לא היה במקום בית כנסת. הוא החליט להתפלל בתוך... תא טלפון ציבורי

ולעבדו בכל לבבכם (דברים י"א, י"ג). עבודה שהיא בלב, וזו היא תפלה (רש"י).

להלן מכתב שנגשלח מאת יהודי שמבקש לשאל האם עליו לשוב בתשובה מחמת מעשה שעשה: בעת שהותי בחוץ לארץ, נקלעתי לרחוב הומה אדם, והבחנתי שהשקיעה קרובה, ונעזין לא התפללתי מנחה. נודע לי שבכל האזור לא קים בית כנסת, וחשבתי בלבי, שלהתפלל כאן ברחוב, למול עיניהם של הנכרים, זה לא שיד, כי אראה בעיניהם כחריג ומוזר, ויתכן גם שיעברו כאן אנטישמים והדבר יעורר את זעמם.

עמדתי נבוך ואובד עצות, והחלטתי לשאת עיני למרום, ובקשתי מה' יתברך שיגזור לי למצא מקום תפלה. לפתע נופלות עיני על ביתן של טלפון צבורי. נכנסתי אל התא הטלפוני, הרמתי את השפופרת, ועשיתי עצמי כאלו אני מדבר עם חברי בטלפון, אך למעשה דברתי עם בורא עולם...

תשובה:

כתב המסלת ישירים (פ"א ד"ה ואם תעמיק): "ואם האדם נדבק בבוראו, ומשתמש מן העולם רק להיות לו לסייע לעבד בוראו, הוא מתעלה והעולם עצמו מתעלה עמו, כי הנה עליו גדול הוא לבריות כלם, בהיותם משמשי האדם השלם המקדש בקדשותו יתברך".

נלמד מהדברים, שכאשר עומד יהודי ומתפלל מנחה, והאפשרות היחידה שלו לעשות זאת היא באמצעות ביתן הטלפון הציבורי, הרי שהמעשה הזה מסייע גם לגויים, ולכל העולם כולו. וממילא רשאי האיש להמשיך בתפלתו בביתן הטלפון, אלא שכדאי שלא יאריך הרבה בתפלתו.

לאחר כמה רגעים, נעצר בסמוך לדלת הביתן נכרי שבקש לשוחח בטלפון, והוא נאלץ להמתין שאסים את 'שיחתי' עם הרבונו של עולם. עמדתי נבוך ולא ידעתי כיצד לנהג, כי מצד אחד אני נוהג להאריך בתפילתי, ומאידך, הנה עומד וממתין כאן נכרי חסר סבלנות.

בשלמא אלו היה העומד בתוך יהודי, הייתי מתפלל בשלוח כדרכי, שהרי כל ישראל ערבים זה לזה, אבל כעת, שאין זה יהודי אלא נכרי, שאינו ב'ערבות' כלפינו, שמא אצטרף לסיים מיד, ולתת לו לגשת לטלפון. במיוחד הציק לי המצפון, כיון שחברת התקשרות לא העמידה את ביתן הטלפון לצורך תפלות לבורא עולם, אלא לשיחות טלפון של העוברים ושבים. ממילא מבקש אני לשאל, האם מתר לעכב את הנכרי מההשתמשות בטלפון הציבורי, שנועד לצורך שיחות בין בני אדם, ולא למקום תפלה?..."

רכישת הספר "אחת שאלתי" של הרב יצחק זילברשטיין, יחייגו להידברות שוונר: 099-1250-222-073

מזווית

נשית

מסעדת אמה

מה עומד מאחורי ה"אני רעב!" של ילדנו בחופשה?

(ז', ט"ו); ענישה, מבוטאת אף היא באוכל: "ויענך וירעיבך" (ח', ג); טובה של א"י מבוטא באכילה: "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם" (ח', ט); וכיצד נבטא אהבה לגר? "לתת לו לחם ושמלה..." (י', י"ח); ואפילו כוחו של הקב"ה מבוטא באכילה: "כי ה' אלוקיך אש אכלה" (ט', ג), ועוד ועוד!

התורה מלמדת שאין זו התעסקות באוכל גרידא, כי אם במזון: ההבנה שדרך האוכל ה' זן אותנו בהמון דברים נוספים: הוא זן אותנו בחן - פירות ארץ ישראל נוסכים חן על אוכליהם; הוא זן אותנו במידת החסד - אכילה בטוהרה מזכה ברגיעה וממילא, ביכולת נתינה; והוא זן אותנו ברחמים - ביכולת להכיל אחרים ולהזינם, ממש כמו ברחם. המזון, בניגוד לאוכל, מתקן הן את מידות הנפש, הן את מידות הגוף. רק כך אולי, ניתן להבין את ההתעסקות האובססיבית במזון, בדיאטות, באוכל בריאות ובספרי בישול.

איך להפוך סתם אוכל ל"מזון", לקשר ולהזיז חוזה? פרשתנו מלמדת, כי רק הברכה, לפני האוכל ולאחריו, משדרגת אותו לקשר רוחני ולהיפך, ללא

עם החופש הגדול, גדל פלאים גם תאבונם של ילדינו שיחיו. התפריט בו הם חפצים משתכלל כל העת, משל ביקשו פיצוי על הסנדוויץ' המשעמם שהיה לחם חוקם כל השנה בבית הספר. מדוע הופך האוכל לחלק מרכזי כל כך בחופש דווקא? האוכל, ככל הנראה, מהווה צינור הזנה גם של קשר ואהבה, והוא הגורם לילדים שיחושו רצויים, יותר או פחות: המפגש הראשון של תינוק עם אמו, עוד קודם שהוא יכול להביט בפניה, הוא קשר התזונה. ניתן היה לחשוב שהמדובר בקשר בהמי-בסיסי, ואולם בחז"ל מבואר, כי דוד המלך היה מודה לקב"ה מדי יום ביומו, על כך שאצל האם האנושית, בניגוד לבהמות, נמצא מקום ההזנה "במקום בינה" - במקום שבונה קשר ובטחון. רק תינוק אנושי, בעודו אוכל, יכול לשמוע את פעימות לבה האוהב של אמו. בפרשתנו אינספור אזכורים של האוכל כמהווה מדד למרחק או קירבה: אהבתו של הקב"ה אלינו מבוטאת באוכל: "ואהבך וברכך... וברך פרי אדמתך דגןך ותירושך" (ז', י"ג); ניצחוננו על העמים נמשל לאכילה "ואכלת את כל העמים"

ברכה, ארץ ישראל לא תהיה עוד מזינה, כי אם "מזנה" ("ולא תזנה הארץ"), מרוחקת ומנוכרת. הרב וולבה זצ"ל, רואה בחינוך הילדים לברכות הנהנין תיקון נפלא של יצר המרידה המולד של הילד והמתבגר: היציאה לעולם מלווה בחוסר הברכה שלו על המזון שקיבל במעי אמו: "מבעט במעי אמו ויוצא!". הרעב של ילדינו בחופש הגדול, אינו רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם געגוע לקשר מזון, מציב גבולות, קשר שמיתר את הצורך במרידה שמקורה ברצון למשוך תשומת לב. דווקא בחופש, יש להקפיד על אכילה מסודרת ולא "על הדרך", על ברכות בקול רם, ובעיקר - על אוכל טעים, מושקע, יפה ו-מזין!

כל ספרי הרבנית ימימה מזרחי - בהדברות שופר 090 1250-222-073

העצמה

לנשמה

קצר מסלול מחדש

קל להיתפס לקיצורי דרך ולהימנע מלקיחת אחריות. אך האם אפשר להגיע כך לאושר?

רוחנית גבוהה כל כך, וזיווג אותה לגוף גשמי וגדוש בתאוות וגחמות, אזי יש לכך סיבה טובה. אז נכון שאפשר לבכות ולהתאונן עד בלי די על מר גורלנו, על שפלות מגרעותינו וכישלונותינו, ועל כל מה שלא מסתדר בחיינו. אולם הנשמה, שכל עולם הרגש עובר ומורגש דרכה, אינה משלימה עם מציאות עגומה זו, וע"כ היא מייסרת את היהודי בכל רגע שהוא אינו קשוב לה.

אומר דוד המלך בתהלים: "שבטך ומשענתך המה ינחמוני". ועולה הקושיה: אפשר להבין שמשענת ה' מנחמת, אך איך יתכן שהשבט, הוא המקל המייסר, מנחם?

על כך משיב הקב"ה בפרשתנו, ואומר: "וְיָדַעְתָּ עִם לְבָבְךָ כִּי פֶאֶרֶשׁ יִיָּסֵר אִישׁ אֶת-בְּנוֹ ה' אֱלוֹ-קִיךָ מִיִּסְרֶיךָ" (דברים ח', ה'). יהודי שמחדיר לחדרי ליבו שכל קשייו, מכאוביו וייסוריו באים עליו מאביו אוהבו, על מנת לחשלו ולהשיבו בכל עת לדרך הישר, זוכה לקבל את כל מאורעות החיים באהבה, ומתקיימים בו דברי התהלים: "עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר". שבת שלום.

לרכישת קלפי טיפול לשיפור חיי הזוגיות והמשפחה מאת הרבנית חגית אסאייב חייגו להדברות שופר 090 1250-222-073

לנו "לא לעבוד קשה" מחד, אך מאידך מותירים אותנו עם עזקה פנימית שלא נותנת מנוח: "ריבוננו של עולם! למה אני לא מאושר?".

אומר שלמה המלך במשלי: "בְּנִי, לְדַבְּרֵי הַקְּשִׁיבָה לְאִמְרֵי, הַט-אֲזַנְךָ. אַל-יִלְוֶיזוּ מְעִינֶיךָ. שְׁמֶרְם, בְּתוֹךְ לְבָבְךָ. כִּי חַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם, וְלִכְל בְּשֶׁרֹו מִרְפָּא" (משלי ד', כ"ב). ומביא "דבינו בחיי", שדברי שלמה המלך קוראים ליהודי להטות אוזן לדברי התורה המחיים את נשמתו, ולשמרם עמוק בתוך לבו, כי "חיים הם למוצאיהם", ומרפא לכל מכאוביהם!

אם ניקח את דברי הענקים המובאים לעיל, נקבל את הדרך אל האושר, וכל שעלינו לעשות הוא להחליט לצעוד בה.

אם נחכה שהאושר ינחת עלינו ויקבע את מקומו במעוננו, עשויים אנו להעביר חיים שלמים בתחושות תסכול, מרמור והחמצה. אולם מטרת חיינו היא לערוך בירור מעמיק בנוגע לתכלית קיומנו. והרי אם לקח הקב"ה נשמה

כשאני שואלת אנשים, ובעיקר נשים, מה היא מטרת חייהם, התשובה הסופית המתקבלת ברוב המקרים הינה: "להיות מאושר/ת". כשאני ממשיכה וחוקרת מה זה בעצם אומר "להיות מאושר", התשובות רבות ומגוונות: "אם רק בעלי יפרגן ויחמיא לי...", "אם אשתי תכבד אותי ותסדר את הבית כמו שאני מבקש...", "אם המצב הכלכלי שלי יהיה טוב יותר...". אם ואם... ובינתיים רובנו מתרפקים על נוסטלגיות מהעבר, מתבוססים בפנטזיות על העתיד, ושוכחים לחלוטין שהחיים מתרחשים ומתהווים בכל רגע, בהווה!

כולנו שואפים אל האושר הנכסף, אך איננו נותנים דעתנו מה הוא טומן בחובו. ובכן, מתי בפעם האחרונה הקדשנו מחשבה עמוקה בנוגע למהות האושר? גווינו? תכליתו? דרישותיו? כמו בעניינים רבים ושונים בחיי דור ה"אינסטנט", קל לנו להיתפס להצהרות וסלוגנים, שכמו פוטרם אותנו מלקיחת אחריות על המתרחש, ומאפשרים

בימים אלה בהם את רוצה לפתוח שערי שמים לתפילותייך...

קבלי את המפתח!

פתחי את ביתך לערב המסוגל להביא לך ישועה וברכה לכל השנה עם מיטב מרצות הידברות

לפרטים חייגי: 073-222-1290

ללא עלות!

חכמת נשים

איך אפשר לא לדאוג?

הצעיר לא הבין - איך זה יכול להיות? כזה זקן, ככה סוחב, ולא רוצה עזרה?

"הצדיק לא נבהל", ממשיך הזקן לספר, והוא אמר לי: "ילד, אני אברך אותך ברכה אחת! ואם יהיה לך ממנה - יהיה לך הכל!". איזו ברכה יש שכוללת את הכל? הצדיק שם את הידיים על ראשו וברך אותו: "יהי רצון שלעולם לא תדאג..." שלא תדאג!

והוא סיים את הסיפור ואמר: "כל החיים שלי זכרתי את הברכה של הצדיק, ובכל פעם שהתגנבה לה איזו דאגה קטנה - נזכרתי במה שהוא אמר לי ולא דאגתי אף פעם, וקבלתי הכל! אישה טובה, וילדים, ונחת, ובריאות, והנה - אני כבר זקן, ויש לי כוח לסחוב את החלונות על הגב, וזה בכלל לא כבד! לא לדאוג! זה הסוד.

איך לא דואגים? איך עושים את זה? פשוט!!!

האמיני שאת מובלת אל ארץ מובטחת יפה ומדהימה, וה' אלוקיך מביא אותך לשם! כל נקודה במסלול שלך עד אליה נבחרה בקפידה. כל מי שאת פוגשת, כל מה שאת עוברת - הכל מדוקדק בדיוק מושלם. ה' אלוקיך מביא אותך לשם אל ארץ זבת חלב ודבש, "ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם...לא תחסר כל בה...". רק אל תתמסכני בדאגות שווא, ולא יחסר לך דבר.

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-2221290

"כי ה' אלוהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינות ותהומות יוצאים בבקעה ובהר" (דברים ח', ז).

כל חיך את צועדת בדרך אל ארץ יפה ומובטחת, מובלת בהשגחה באהבה ובעקביות אל טוב אינסופי. את בדרך אל ארץ כל כך יפה, כל כך מושלמת ומהממת, והשם אלוקיך, הוא זה שמביא אותך לשם.

הרב בידרמן מספר על אדם אחד זקן, כמעט בגיל מאה, שהלך ברחוב וסחב על הגב חלונות כבדים. פגש אותו בחור צעיר והציע לו: "בוא, אני אעזור לך לסחוב את החלונות". הזקן לא רצה עזרה, והבחור הצעיר ממש התחנן אליו: "תן לי לעזור לך...". והזקן ענה לו: "לא בני, אני מסתדר! זה בסדר".

הצעיר לא הבין - איך זה יכול להיות? כזה זקן, ככה סוחב ולא רוצה עזרה? אז הוא שאל אותו: "איך ככה? איך אתה בגיל כזה סוחב ככה ולא כבד לך?".

הזקן הוריד את החלונות מעל הגב והתיישב. הוא אמר לבחור הצעיר - יש לי סוד. בוא, אגלה לך את הסוד שלי. כשהייתי צעיר פגשתי רב גדול, ובקשתי ממנו ברכה. הרב שאל אותי: מה אתה מבקש? איזו ברכה אתה מבקש? ואני בקשתי הכל. בקשתי אישה טובה, ילדים, נחת, בריאות ואריכות ימים, שמחת חיים, פרנסה טובה והצלחה בחיים... בקיצור, תפריט מרשים! כל רשימת הברכות שיש.

הלכות בקצרה

הלכות הפרשת חלה

מצוות הפרשת חלה היא אחת מן המצוות שנמסרו במיוחד לאישה. 5 הלכות שנשים צריכות לדעת

- עיסה שעשויה מאחד מחמשת מיני דגן, ומבלילה עבה (בצק), ועשויה מקמח ששקל לפחות 1,200 גר' ועוד קצת - חייבת בהפרשת חלה. אך במשקל זה מפרישים חלה ללא ברכה. ברכה על הפרשת חלה מברכים מעיסה שעשויה מקמח במשקל של לפחות 2,250 גר'. והחשוב הוא רק בעיסה שעומדים לאפות אותה, אך לא בעיסה שעומדים לטגן או לבשל.

- אם מחלקים את הבצק לכמה חלקים, שבכל אחד מהם אין שיעור חלה - אם התכוונו מראש לחלק את העיסה - היא פטורה מהפרשת חלה. אך אם הדבר לא תוכנן מראש - העיסה עדיין חייבת בהפרשת חלה.
- רק אישה שמלאו לה 12 שנים מפרישה

רק בריאות

מסנן הקרינה של הטבע

נמצאים אנו בימי הקיץ החמים. מצד אחד, השמש טומנת בחובה יכולת הבראה וריפוי, כנאמר: "וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שָׁמַי שְׁמֶשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ" (מלאכי ג', כ), אך מצד שני לעיתים, בלא שאנחנו שמים לב, אנחנו אף נפגעים ממנה ונצרכים מחומה הרב. פגיעות אלו של השמש יכולות להסב לנו נזקים רבים, החל בהזדקנות מואצת של העור ועד למחלות קשות. העצה הפשוטה והבסיסית היא להימנע מחשיפת יתר לשמש, או למרוח על העור החשוף לשמש קרם הגנה. יש לציין שגם הקרם אינו הפתרון הטוב ביותר, שכן גם לגביו קיימות דעות לכאן ולכאן: יש הטוענים שאף הוא עלול לגרום לנזקי עור שונים בשימוש יתר.

אני רוצה הפעם להפגיש את ציבור הקוראים עם אחד החומרים הטבעיים העוצמתיים ביותר, שהוא אף בעל טווח השפעה רחב מאוד על הבריאות, וכולל גם את ההגנה והריפוי של העור. שמו של חומר זה הוא אסטקסנטין. חומר זה הוא חלק מקבוצת חומרים הנקראת קרוטנואידים. הקרוטנואידים הם חומרים בעלי צבע שבין אדום לצהוב, הנותנים לפירות וירקות שונים את הצבע שלהם, כגון עגבנייה, גזר, מנגו ועוד. חומרים אלו משמשים אף כנוגדי חמצון חזקים וחשובים, המגנים על הפירות והירקות מגורמים שונים המזיקים להם. האסטקסנטין מצוי בגי ים ובמזונות נוספים, אבל המקור הטבעי העשיר ביותר לחומר זה נמצא באצה אדומה, מיקרוסקופית בגודלה, בשם המטוקוקוס.

אצה זאת מייצרת את האסטקסנטין כדי להגן על עצמה מפני קרינה חזקה מדי של השמש. ואכן, נמצאה השפעה רבה מאוד של שימוש באסטקסנטין בשימוש חיצוני, כהגנה מפני נזקי עור. הוא מגן מפני כוויות עור לאחר חשיפה מוגזמת לשמש; הוא מסייע למניעת קמטים והזדקנות של העור; הוא מקנה לעור גמישות ומונע הזדקנות מוקדמת. סגולות אלו של האסטקסנטין זיכו אותו בכינוי: "מסנן הקרינה של הטבע". ניתן למצוא את האסטקסנטין משולב בתכשירי קוסמטיקה שונים. יחד עם זאת, יש חשיבות לנטילה של האסטקסנטין כתוסף מזון ובלקחה דרך הפה, מכיוון שבכך הוא מגן מבפנים על עור גופינו. הוא עושה זאת על ידי דיכוי תהליכים ביוכימיים המזיקים לעור והמתרחשים בגוף כתוצאה מחשיפת יתר לשמש.

אליהו שכטר הוא איירידיאלוג ומטפל טבעי

מגיע אליכם לשבת בקהילה

הפייטן אלחי לגריסי

יחד עם אחד מרבני הידברות לבית הכנסת שלכם
ומעבירים אתכם חווית שבת בלתי נשכחת!!!
בליווי הפייטן אלחי לגריסי

להזמנת שבת מרוממת חייגו:

073-222-1361

עלות ללא

צפת
כ"א אלול 12/09

זמן איון
אנשי אנה טאה

בהשתתפות:
הרב שי עמר
ר' שמעון פרץ
הרבנית חדווה לוי
הרבנית חגית שירה
בין השעות:
10:00-15:00

נס ציונה
י"ט אלול 10/09

זרבי נשים הכנה
אנה החזשה

בהשתתפות:
הרב מאיר שורץ
הרב שי עמר
הרב כפיר שחר
הרבנית חדווה לוי
בין השעות:
15:00-19:30

חולון
א' אלול 23/08

זרבי אמהות
הנלא הילך ילדים

בהשתתפות:
הרב שמחה כהן
הרב מאיר שורץ
הגברת קרן אהרון (מאבתנת דידקטית)
בין השעות:
19:00-22:30

נאמרו
התיקונים!

פכוויקט חיש!

בית הידברות
מגיע אליכם!

בכירי המרצים,
מיטב הסדנאות, הקורסים,
ימי עיון לנשים ועוד...

מעכשיו בכל הארץ!

לפרטים והרשמה: 073-2221300
anah@htv.co.il **היא לא רק חובה!**

הידברות
ענף נוסף למניין ולשומרי

ראש השנה

במלון "ציפורי בכפר" קיבוץ חפץ חיים
עם מיטב מרצי הידברות

תפילות חג מרגשות בליווי חזן ופייטן

רביעי - שבת 3 לילות ו-4 ימים
כ"ט אלול - ג' תשרי 20-23.9.17

הרב ראובן זכאים
הרב מרדכי לוי

באווירה
חוקית
איומה

תפילות מרוממות

סעודות חג מפוארות

אווירה כפרית ורוחנית

חייגו והבטיחו מקומכם עמנו!
073-2221270

תפילות חג ושבת מרוממות • סעודות חג מפוארות כיד המלך • אווירה כפרית ורוחנית • הרצאות מרתקות חדרים מאובזרים